

אונקלום

ויקרא טז אחורי

שְׁתָא נַכְרִיתָא קָדֵם עַי וּמִתְוַי
וְאָמַר עַי לְמַשָּׁה מֶלֶל עַם אַהֲרֹן
חֻזְקָה וְלֹא יְהִי עַלְלָה בְּכָל עָדוֹן
קוֹרֵשָׂא מְנֻוּן פְּרִבְתָּא לְקָדֵם

לעקרן כהן

477349

ג) מלחמה זו קיוס ומשמעות ממוחלט קדושים (וכן יס מי
בתוכו פאקיין עותם סוח ומיין וזה דינור סממחי למדת הילן
מלחמה רח' עס מס צלמעלא), נס רצוי זהה (על פי מדרכו)
מלחמה רח' נס
נמסנו צלי רצום וורי מה מי מומך לך במלמיס וו וו וו וו וו וו וו
כדי צלמי ימות (או"ה"ח):

(ג) ויאמר ר' אל משה דבר אל אהרון אחדיך אל יבא. בלה ימות לדרך סמכו בינו (ת"ה): מכאן מט סוח"ו כל ותלן יגיה כי מוקשה כויה, קבשה מהלט וכלה גנבה מהרמי לך צדינוע ולטאנן דבנין מהרני ממו בטבניל טבלו יוספ' גס אהנן לעצום

אוצר יהודים

מיהו כי עולש מכס ר' ל' (פסחים מ"ה) כי לנו
כשהן מליל עתך עתה, ומעהה כהן קדש לו על
כינויים עתך, וזה כוטף כהן לנו על קדצ'ר והמנג'ן
והל יונגן:

תְּנִינָה

שללו) פ' דינס ממקוס ר' לר' סהמי וידכו. (ט) ומם יסוס חקר מן הכתובות ר' ייחמר והל' ינמ' ר' קוווטר. (טא) וכיהיל' ממר נל' ר' ינמ', טהס מהלמר נכל' סוט עט הל' יינט, סוט' קחילה נמה טהלה דוחת' יכון וגוי. (טב) סטל' יומך טווע' סייס ר' ייחמר צו'הט' גאנ' ויל' חון מונען. (טג) וווע' גאנ' מיזהר, סטיל'ין' היל' יינט כי ר' דוחת'. (טד') ולפי דרכו וו' פ' נכל' עט ממת' נכל' סוט' גאנ' ויל' חון מונען. (טה) פ' זילען כל' פטנמא סטיל' מינעם הל' סקדוקס טווע' מהלמר בכתוב' מס' עז', וו' כ' פ' ר' גע' מון' מומערס וו' ז' מוטפֿן, ופלירען זיל' עצמן.

דמיון כרופף כ' צורזו יותר מכך:
ב. וַיֹּאמֶר כ' עַמְסָן לְפָנֵן הַמִּירְכָּא, נָגֵד
שְׁבָהָרָה גַּלְהָ בְּחֻקָּק קָהָם יִצְחָק
מוֹת כַּמוֹ שְׁדָרָת יְצִי הַלְּעֵזֶר בְּנֵן עֲזִיזָה. וְהָם כְּהָדִיעָה
נִזְחָמָן זֶה כִּי הַלְּמָדָה וְמִינְחָה דְּבִרֵּךְ כְּרֻופֶן שְׁמַתְּדָל
עַל כָּהָרָה לְכָל יּוֹמָה, וְכָדְמִיּוֹן יְצִי הַלְּעֵזֶר בְּנֵן
עֲזִיזָה, וְסֹהֵר מֵשָׁרְמָה צְלָמָה תְּמִימָה. וְזֶה וְלֹא כִּי
כ' גָּלַד וּרְמָס הָתָם מַמְּבָחָגָס דִּיבָּרוֹ כְּנוּגָע לְהַכְּרִין
לְבָבָיו. וְהַדִּיבָּר כ' עַס לְהַכְּרִין הַלְּמָדָה וְסֹהֵר
תְּמִימָה וְלֹהֲמָר כ' הַלְּמָדָה עַל דָּרָךְ (הַבָּוֹא כ' ו' מ')
כ' סְהָלָמִיךָ, וְתְּמִינָה שְׁלָמָה ז' (ל' רִיטָּה' כ') שְׁלָמָוּלָה
צְמָקוֹס שְׁלָמָר כְּכָתוֹב וְזֶה כ' הַלְּמָדָה וְהַלְּמָדָה
כְּכָנוֹנָה זֶה לְמָדָה שְׁלָמָר לְהַכְּרִין, וְחַס נֶקֶד סְלָמָה
שְׁלָמָפוֹן מְנוּת הַכְּרִין הַלְּמָדָה לְהַכְּרִין, וְסָס כ' כ'
שְׁלָמָפוֹן עַס לְהַכְּרִין הַלְּמָדָה זֶה כִּי זֶה לְמָכוֹן עַל וְזֶה
מְדִבָּר זֶה. הַמְּרָה וְהַז' צְמָהִים דִּיבָּרוֹ, מְלַכְדָּס מִסְבָּר
וְאֶל זֶה. הַמְּרָה וְהַז' צְמָהִים דִּיבָּרוֹ, מְלַכְדָּס מִסְבָּר
צְחָצְנוֹ לְמַעְלָה, גְּרָהָס עַד לְמָרָה כ' נָגֵד
צְקָדָס מַמְּבָחָה וְהַמְּרָה לְהַכְּרִין צְיוֹס ה' לְמַמְּבָחָה (לְמַעְלָה
ט' ז') קָרְבָּה כְּמַזְגָּמָה וְמַרְגָּמָה וְלֹמְגָמָה מִמְּבָחָה כְּזָנָרִיס
וְזָנָרִיס בְּזָנָרִיס וְמַרְגָּמָה וְלֹמְגָמָה מִמְּבָחָה כְּמַזְגָּמָה, וְהַמְּרָה

תְּנַשֵּׁן

שללו) פיר דינס ממוקוס רח' רח' סהמי ידכבר. (ט) ומם יסוא חקר מן הכתובות הוא ית'מר והל' ינ' רח' קקדום. (טא) וכיהילו ממר נל' רח' ינ' ימ', טהס מהר נכל' סוט עט (ל' יט), סוט' קמיהה נמה טהר' דוחה יט'ago. (טב) סטל' יומך טווע סייס הוא ית'מר צו'הט רח' ויל' חון מתנו. (טג) וווע' בכלן' מיזהר, סטיל'ין' היל' ינ' כי הא' דוחה. (טד') ולפי דרכו וו' פ' רח' גבל' ממת' נכל' סוט' העט. (טה) פיר' זידין' כל' פטנה סטיט' מינט' היל' סטוקט' סוט' מהר' דוחט' מוסע'ו', וו'יל' פ'ק' היל' מומראס וו'יל' מוסע', ופ'יל'זון' זיל' אגדניאיס' סוט', זיל'ס היל' ית'מר סטוקט' מינט' מיט'ה מיט'ה רח' סטוקט'. סייע' הוומינס סט'י' גבל' עט קו'ן' סוט' מיט'ה'ו', וסיט'ו' מלמדיעו' זומר

הכפרת אשר על הAaron ולא ימות
בענין אראה על הכהנרכתך בזאת יבא
Aaron אלהקdash בפר פנבר

Digitized by srujanika@gmail.com

ולא ימות. אלה נה"י כו"ם מות (ח"ט): כי בענין אראה. כי תמיד ה' נרלה כס עס עמוד עגני*, ויפוי סגולוי שכינתי כס זכר סלמה ורגיל נגה זכו פסומו, ומldrso* (ח"ב - יומת י"ג) נה יכה כי לה בענין סקנויות צויס כפורייס*: (א) בזאת. גימטריה שלו*: (ב) מלחות ונפה, רוח נצונות ולהמן*. (ויקיד): בזאת יבא אהרן וגנו*. והף זו לה כל עת כי לה שני טהרות ורודה. *שען בות דאסון.

אורים

ג. בזאת וגח המכון. טעם מכוון המכון להגן ולפניהם על זכויותם החפות עניין, נגד ממה שקדוט כמוהו היה טויה הילך המכון נגידתו פלוי וכמעט ומוות, והיו ממה זה גונעת לזרום, ומכלון ומיילך היה המכון נגיד נמה כמוהה הילך גס לכל ישרולט כי הוא יוציא יערולן נכסים נקיים קבוצי קבוציס נכפה

כ Holloway כוכחת כדוריים:

כדי צען הוריה*(ט' "*ג' ווילך גנוד כ' *)*, פירוט ניד שקיים ככזה וולמי (ט' "ג' כנמלהה פנים הילג צחונה גדולה הור עלון, כי גזוח מעל גזוח טומם, וכשה לומרו *טראחטן* *טל הגופנק*:

אדר ב' תרנ"ג

כפי' בכל עם חפי' נושא' כעומד. מז) ומה נפקה נ' אל' בגען אל' גען. מז) וויאו נ' לאגדית מינ' בעגן, אל' מינ' חינט
חרט' בלחוכ' מס' דינפס רוח'יס קעגן סוכן סס' סו' מדראיג'ס הגולפ'.

וְנִשְׁלַח יְתָר לְבּוֹעַ
בֶּםְעֵלה לְקֹדֶשׁ
כָּד וִיסְחוּ יְתָר בְּכָ

בכיוון מהר עמי הימויי פר ומט ומוגן ומתקדם ופוי מועה. לאוֹוִוָה ה (הט) כקשות הדבד. מהר בסוכן צין טערזיס, חוו בגנדי זאג, וגעז מהחה בגנדי לבן בגנדי זאג, וכשו סמוספין ותמוד של מזחה כפינוי (סלו) כטעוזות ווּהַן הַמְצֻבָּה וְהַמְלַכָּה כהנאה היל כמגנא, והוֹמָן מלמד טעווין ג בגדיים ליש

(כז) ורְחֵץ אֶת
לְהַטְמָאָה וּלְנִסְכָּס
לְגַן מְעַנְן עֲזִילָה
שְׁעַדְגָּד בְּקָן עַזְוֹ
לְעַבְדָּה תְּיוֹסָה,
לְגַן נְגַנְיָה זְכָרָי
בָּמְקוּם קְדֻשָּׁה.

שין נ'ג', וכמו ז'
צפ' פלמ' וקוטו
ספ', כי מ' א' ז'
צטמוקוט טכניתם
(ג'א'): נג' ה'
לטאטטט טן קלו
(רא'ב): נד' ז'
נאס פפיטים, ויס ז'
המגוגם ופיקען ז'

דצפִּירָא ויתן על קרנת מְרֻבָּח
סְחוֹר קָחוֹר יַט וַיְהִי עַל־וְהִי מֵן
וְרָא בְּאַגְבָּעָה שְׁבָע וּמִנְנָיו^{וְרָכְבָּנָה וְקִדְשָׁנָה מְסֻאָבָת בְּנֵי}
יִשְׂרָאֵל:

בְּזִישְׁצִי מְלֻכָּרָא עַל
קוֹדֶשָׁא וְעַל מְשָׁכְבָּן וּמִנְאָה וְעַל
מְרֻבָּחָא וְקִרְבָּה יְתִ צְפָרָא תְּאֵי
כָּא וְיִסְמֹוד אֲהָרֹן יְתִ פְּרָחָן דָּדוֹתָה
עַל רִישׁ צְפָרָא תְּאֵי וַיְהִי עַל־וְהִי
יְתִיעָת כָּל עַיִת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְתִינָה
מְפָרְדִּיהָן לְכָל חַטָּאתָהוּן וַיְתִן
עַתְּהָהָן עַל רִישׁ צְפָרָא וְשַׁחַח
בְּבָבָ וְיִטְלֹא צְפָרָא עַל־וְהִי יְתִכְלָה
חוֹזְבִּיהָן לְאַרְעָא דָּרָא וְתַבָּא
יְתִישְׁלָחָה יְתִ צְפָרָא בְּמְדָבָרָא:
בְּבָבָ וְיִשְׁעָל אֲהָרֹן לְמְשָׁכְבָּן וּמִנְאָה

Digitized by srujanika@gmail.com

בכ"ע מערצין ז' זה לtron ז' (טט - טט): (יע) וזה עלייו מן הדרם. לאחר סנטון ז' מתנות מהלכתי על קדשו מוה ז' כהוות גל גנו* (טט - טט): ומהרן. ממים שערץ ז' (חט): וקדשו. לעתיד לכתון ז' (טט): (כל) איש עתי. כמוון לכתון ז' מיום חתמוול (חט) - וועו ז' (טט): (טט)
→ בא אהדרן אל אהיל מועד. חננו צויתינו פהן ז' מקומו של נקרול ז' וכ. ונתחנו נעם לדזרויסס ז' גמסכח וומלה (ק' טט), וומרו, כל כפרתך כלב נהמרך על בסדר* חזון מציחך ז'

על המונח ממש סטוח גנו (רא"ס): מה ר' מילך טומחה: מו ר' מכון וחילך כמיין לעשות עתודה מעלו יסיה מקודש, כי בצעם טינממו פלם והול ממען בטומחו עמה, נטהר צוה מן בטומחה ומחר בקדושה, דלכין וקדשם הלאו, סטומחה ליריך לטיזם מוקודם, זהה לריך לנאות לנדרשו בכתמלה (מ"ל): מו וביניהם עמי מלון עט, סטכינוי הווו לעת קזוע, סלהמוו לו מהמול מהן מוכן למחר נעם פלוני, וסיו"ד זו כיינו לנויד סטמינה הלאו, כמו פנייהם נקרלו כן בעבורו סאהו צפניש (ג"א), וליד"ק כתוב סנקרט עמי נבעור סטוח מורגלו נער סס הכל עט וידע וזכוי בדרכך: מה) וטטעס הו, סאלג קובלג בידיעו חה' עכלות ועזכה קדושים ידים ונגלים ר' זיו צוים גכפויים, וולס ר' יונה קדר בעבודות כמו שיכמוך לפניו כל קירום, לשיטו כל קדר עזוזה פnis כל ספק ביניימי, ח' כל אין רק נ' מליפות

וַיְנַתֵּן עַל־קָרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סְבִיבָה: וְזֶה
עַלְיוֹ מִזְבֵּחַ מִזְבֵּחַ בְּאַצְבָּעָו שְׁבָעْ פָּעָם
וְשְׁבָעָו וְכֵדֶשׁ מִטְמָאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וְכֵלֶל מִפְרָר אֶת־הַלְּקָדֵשׁ וְאֶת־אַהֲלָ
מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהַקָּרֵיב אֶת־
הַשְּׁעִיר הַחַי: וְסָמֵךְ אַהֲרֹן אֶת־
שְׁתִּי נְחִיב יְדוֹ כִּיְדֵיו עַל רַאשׁ הַשְּׁעִיר
הַחַי וְהַתּוֹךְ עַלְיוֹ אֶת־כְּלַעֲונָת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כְּלַפְשָׁעָיהם לְכָל־
חַטָּאתֶם וַיְנַתֵּן אֶתְכֶם עַל־רַאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשָׁלַח בְּיַד־אִישׁ עַתִּי הַמְּדֻבָּרָה:
כְּכָל־נְשָׁא הַשְּׁעִיר עַלְיוֹ אֶת־כְּלַעֲונָתֶם
אֶל־אָרֶץ גּוֹרָה וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׁעִיר
בַּמְּדֻבָּר: וְכָא אַהֲרֹן אֶל־אַהֲלָ

לקט בעיר

mag) צלול מטעס מהומנו כלהן מילט ספר ומלט פטער
צמתקמע טהרה מוש נפש עולם ומוש נפש עולם, לאו חומר
צלול אין טום, דכמיג נפ' מזוה הילן מזכמת הוואג וככפל טהרכן
על קראונטיי "ההמ" צבנש מלט וגוו, ודיין מהפער לקייס
שניאסס, ולוי צבקן משערנוין, צלקם מנא' קדמיס, והן כלון
הילן טהרה הנט (ת"כ - גמר): מד ר' לע' חיין וסואס
פירוטו של ווינן, הילן טס ב' דכרים, הילן ונמנן ממי על
קלרונטיי, וכלהן כמיב וסואס "עליזו" ולוי על קלרונטיי, גס הילן
וז כמו דכמיג נגי כפורה על פפי סכפורה שפירושו למענלה
בגונגה כנגנד פניyo ווילן גל פניyo מהיל' ב' "עליזו" פירושו

מוציא ופְשַׁט אֲתִיבָנֵדִי תְּבִדֵר אֲשֶׁר
לְבָשׂ בְּבָאוֹ אַלְהַקְדִּשׁ וְהַגִּיחָם שְׁמָנוֹ
וְרָחֵץ אֲתִיבָשָׁרוֹ בְּמִים בָּמָקוֹם

לקט בתייר

ס' ג' עניות וטעות, אלה בסכלה שכך מוכן קידר וחסן וזה כדי לאבחן ולגמור כל עובלם פנים צלי הפקה, עד בפיה זו וסוחה נאורה אף והסמהה כמו שמאמר עלין, והין זו רק טויס ענודה ונול עזודה קלימה, מה הנכה שכך מוכן לעזעך שטעה, ופי' חומרו ובן חסן וכו' ייל' חמל וסוף יsie טינטל האנן לנפיש גנומר עבודם ייס ותאזר שיגמור יגנו בגדיים צל עזודה פnis, וגוש נטלה גולדם פnis, חיל סדר קמעהה סוחה כמו שמאמר והולך נזוקות הצעירות לעזודה פlis וונטשים נזוק, דס' יינו מודיקן צל ב' מטהות הפנימיות וב' השולות הצעירות מוסס, אלה פקט סיטה נלו'ל עזודות מזוקות הלו' סיס זה צפפיקין אין ב' עזודות צפנסים, דס' יינו פסקוק כ' ז' וכ' א', כל שרף נצל קמעהות פנימיות לה' הזכיר לס' ייל' כל' האה נטה' על' לי' כון גודל, ונול' פסקוק גמן עזודות, וטול' עזודות סטי' נלו' יוס, קמץ' יוס, ותקולות, והדלקת המנוחה, וכן השופון צפוף פמק' למ' זוכנו נכלל בפרק זה, ופסוט סדא' מקמן קודס עזודות יוס ומקמן חלאו: (ב) סגס שלג' נכתב באליהו סון' סוחה, פט' מועד פט' מה' בגדי' ייל' ערום ל'ית לטפילה, היל' אל' נטה' בכם מה' צה' וטול' נטה' נכתב באליהו סון' סוחה צפינו'לן ממר' צה' עזותה, ומונן צליר' נלו'ו'ו' כ' ומתחה מה' מחר עגנמל סתקולה (רמב''). סלון' כנוד' כלפי מעלה לאנימו' ס' עד סטה' קטלה' (חו'ק): (א) מה' סטול' סקס' דנ' נפי' מהמתה, ומה' צגmr' מה' שכך מוכן וגנום' סס' ג' דנ' נפי' גנומו' הו', וטינו' מקוטל' מל' ופסוט, צה' ועוזה וטינו' גנומו' וטוט' ולקדט' ולגדות' בגדי' זאכ' ולטאות' קמומי' פערבי'ס: (ב) מה' פטרס' פקט' כפפותו טב' ג' עייטס' וצ'ר' צו' צויכל' לאחמר' עלי' "סס", היל' ודר' הני' פירוש' שמאמות' לגניות הנקראת סס' נגי' כסונה' סס' יקי' מונימ' ייס' מה' ו'ס' כון' סטוייט, מה' מוריין' היל' מקודם' נ' ממס' והגנטס' צל' הניתן סדיוטיס' סי' נמר' משועך' נס' נ' ל' מוד' ו' מוא', סי' נד' מעלה' וומורל' בגדי' לן' נס' נס' נס' (גמ'': נה' נגמ' מלי' פרווה' ה' יוק' פלורו' איז'ה צו' לקרקע' שוויה' אלה נמקדט', מס' ג' ג' צער' סמי'ס

קסיה החר עשייה טולתו ונולת כעס וכקערת* קיומו פר ומייר שיטיס צחון צגדי זכ"ז, וטול ומקדך ופושע ולודג צגדי לן; ובא אל אהל מועדר. נכויה הות סוף והות סמהה* ספקני זב (לה) קטרינה לפני ולפניהם: ופשט את בגדי חברה. החר פאניליס^๑ ולודג צגדי זב מהויל כל צין שעיזיס, חסנו סדר כעניזות, חמץ מל מה צגדי זב, עניזות פר ומייר פנימיות וקערות כל מומחה צגדי לן, והיל בעס ומקלט כמושפען צגדי זב, וכונחת כף וממחה צגדי לן, ומייר כמושפען וחמיד כל צין שעיזיס וקערות סוכול של מטבח רביעי צגדי זב, וסדר סמיהלות לפוי (ס"ר) כעניזות כך כו, ובלה הות כספי רמזצ'ר, ווון הות צצרו צמיס וגוי וויל וענכת לה טולתו גור, והת היל בחעלת וויל, וכל ספרהש עד וההוריין אין יッチ אל כמגה, והמרך זב הרכן וויל: והגיה שם. מלמד שמעון גניחס^๒, וליה וממחה צהון לרצעט בגדים^๓ לוס כספורייס החר (ק"ב - יי"ה ז"ב): (כז) וריחן את בשרו וגור. נמעלה למדנו מורהן הות צצרו ולודגס סככהה מינס מגדי זב לוגדי עניין עניינה, (ספיהות טבילה פטנט* צגדי זב) ענעד בון עניזות חמץ מל מהר ולודג צגדי לן לענזהה סיוס), וכחן למדנו סככהה מינס מגדי (לן לוגדי זב^๔) טען טבילה (ק"ב - יה"ה ז"ב): במקומות קדש. מקומות קוזחת עורה, וסיהו כויה במקומות קדש. מקומות קוזחת עורה, וסיהו כויה צגדי זב כפרוס^๕, וכן* ד' עניות ספיהות מוגב

שיך לכ"ג, וכן ממחטה רס"י נתקו, היל' עמודטו ב"ל כ"ב
 ספ"ג פנק ופקולומם שמomid טעל מזם כוכב וכו' וממיה ד-
 ספ, כי מה זו "פס" ואמינו לנו ידענו צוס מקום טסיים
 בגמוקים שגניות מי טסנימס (לטינו בחדק המקומות טס-
 (ג"א): הפיilo כ"ג וזה כ"ג חחר והפיilo ב"ז בז'ה"כ סיס
 להצמתך בון קדוטה קלה, נס היכנו ב"ג בז'ה"כ סיס
 (רא"ס): נד פ"י ולה גיריך סכמוך לומלו ב' פעמיים,
 בס פטנס, וס' נד מעלה נגדי וזה טכלתון מרונגה (פ"י)
 מנוועד ומירץ' מכסע טמק בנהה וסמו פירוש עכל'ל, וגיג

רו ביוומא
אה יחכון
ה תרכזון
וון ותענון
לפ ויכפר
זקרב ית

אונקלום

גראבנה לשמשא תחות אבוי ולבש את
וילבש ית לבושי בווא לבושי
קורשא: לא ויכפר על מקדש
קורשא ועל משכן זמנה ועל
מזרחה. ויכפר ועל כבניא ועל
כל עמא דקהלא ויכפר: לא ותהי
רא לכוון קנס עלים ?כפרא על

ויקרא טז אחרי רעה

את-ידך לבחן תחת אבוי ולבש את-
בגדי הבד בגדי הקדש: לא ויכפר את-
מקדש הכהן ואת-אהל מועד ואת-
המושב יכפר ועל הכהנים ועל-בלעם
הקהל יכפר: לא והיתה זאת לכם
לחתת עולם לכפר על-בני ישראל →

לקט בהור

המר שכר הענוה נס כל פמן סמחה רק גרייזי גיגיס,
ולס כסר סול האר ילהטו כסר ג"כ מקודם, כי מה נפ"מ
ונדר וא נור ופסוט, חל קוטיטו מעיקלה לימל כי
סמכוג מורה ומגיד טילן ימאנגו לח פטיט טארן, ולס
יהםו הכתוג כמו צפלה על דטם ס"ט סיטוק מלצר ימסט ויחמר להן
סמכו כנישס צאנטסו חלנור פנאמ עלי וכו', לא חמל סמכוג לה סלמת, ויחמ"כ חמל צלין וס ליעוכוב חלן חטיפלו ריבוי
בגדים כסר טו, ושוד צאנטסן חלצער קמיג לפנינו הדר ימסט מהו "ווחאר" ימלן לה ידו צו"ה ס"ט ב' דנישס נאכלם
לומר צפי ימלן ידו צאנטסן, חלן חס יטיא נאכט כמו שרלה ס"ט מילוי ידים הס סאנטס
וז"ה (שה) כסר למדע צפ' זו צפ' (ו' צ"ו) וסקאן סמץס ממתיו מגנו צבאו קודס לכל חדס, חלן מסט נולן זולמ
שלפיטו היינו ווועטלס צאנטסן תלכיזו לזרק לאקיומו, לא חמל הכתוג קמונ וחדר ימלן לה לאן מהט האיני
לומר סמה צאנטסן מוקס האיז צ"ל הדר ימלן הט ידו, כלומר ויהו הוועה חילטעל, וזה צ"ט צפ' זו, יולד
הע"פ צהילו ממליג מוקס האיז צ"ל הדר ימלן הט ידו צאנטסן צמאליג ופסוט טו צוונת הא"מ מדקומן ליס לאן מהט האיז
מן למילג מוקס האיז יגע מהר ווועטלס מהט עכ"ל, ופסוט טו צוונת הא"מ מדקומן ליס לאן מהט האיז
להן ממעות ימלן הט ידו מגיד דכז בס כלל, ושוד סאנטס מדרס ימלן הט ידו על ריבוי צאנטסן סאנטס צויס"כ
(רא"מ):

אור הדחים

חילוק נכוון כי נמי כנרג ליה סכרי ככתוג חלק צין
לכל ימאות צלון נסנרא לסתע פלמוד זומר
וילחן ניגר צויזרעל ריבזב כתטס זונגייס ליה
ריבזב, זיך פונרך זומר כנרג לרוצות נמי כנרג. עוד
נולח לוייז טעס ככתוג צויזרעל פרטט כל
ספרטיס ננד צויזרעל לפרטט בככינס כמו צפונטה
צתיות נס מעטה חל עליו לפרטט נס קהילזומים נצל
יגה סטעןות כי לכתויס לנדס ילו כ', ויחר באנן חל
עליו לפרטט כל בוגטזוס צפראט:

לד. זהויתה זומר נס וגוי. (ז') מוקלה זס מהז
הן בככינס לקייס לדורות מזוכ
סאנטס נטמיהה כפרטט סאייה עכוזה כהן גוזל.
בנטכון לחת טעם על בדער זומר סאנטס צאנטסינה
אור בהור

כל טעם ווארה, וכטאחנער גאנטס דסיטו סה"מ ידען צבוס נטרן. (ז') סלן כנרג זומר זומר בפסקון צ"ט. (ח')

רבב זו בל
ההמורות כל
דול בגדה
ער ימלא
ר כמסחא,
יזו (לנטטס
וכס כל
בן פה טס
סוח, טהרי
החותפה
ט רחמנינ
יזו נטיס
ונס גדר
יזוי ס"ה
גניסס ומד
זהו חלומו
החותפה
המהרגה
הכוכנות
סטעס
יזו גדר
וכס סיס
זאין הילק
וליק וסוח
וכטאחנער
הנטטס גרמל

בנין ישראל מכל חובהון פרא
בקשṭא ועכבר כמא די פקיד עי' ית
משה: א ומילוי עי' עם משה
קמיפר: ב מלל עם אהרן ועם
בנוני ועם כל פחנא די פקיד עי'
לזהן דון פחנא די פקיד עי'
קמיפר: ג נבר נבר מבית ישראל
דו' יכום תור או אמר או עוז

מִבְּלַחְטָאֶתְם אַחֲת בְּשָׁנָה וַיַּעֲשֵׂה
בְּאֲשֶׁר צוֹה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: כ' פ רבי ע
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
דָּבָר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בָּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיכֶם זֶה הַדָּבָר
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׂוֹר אוֹ

ה

בזורה קודם לכל הלס (פ- זז): (ל) ויעש כאשר גוזה הד' וגוזה'. כבנגי' יוס ככפרוייס^{**} נשב כסוד אבא, ולכגון קצחו כל הרכן תל' קיה נטבן גולדטונו^{***} תל' גמוקויס גולת במלך* (פ- זז): ג) אשר ישחט שור או בשב. גמוקטן ככתוב עשו טבאות: גוד גולדטו: חילו:

אוצר יהדותם

(ג) **איש** היה וגוי ה' מטר יחתט. טעם כפלו היה
ה' מטר. צדוקים (ק"ה) דרכו היה גלגול
לכדי שמנון לרצות הקוחת לאירועי" שחיות וכיהול
מן היה לנו, ולנו דרכו לרצות פיס שמחנו
בזאת שמדובר בכתוב נuity בסוכו ונכילה קהילתי
אסותה, ודרכו תינכה בסוכו חלה למעוטי מועלם
חנוך ותונגע, והוא לא מעט פיס שמחתו על זה
ודרך בסוכו ולנו בסוכס וקצת שתחולמת בכיסים דרכו
מעט פיס שמחתו מדרכו זס שפק ולן מהיזמת
בסוכו. וית לומר כי לחיות פיס ב' מיעוטים בסוכו
פרק") ודרך תחולמת בכיסים מיעוטה מהן לתונגע
חנוך ומועלם ומיעוטה ה' למינט פיס שמחתו להינו
קפיד כב"ס לcamelio מיעוט פין" שמחתו מפרק

ההכרן לנו מהלך רוחם מכפגס כיוון שבעריך וברחיל
לכמונת קמייכס לנו נומק רוחם כעהל כל עיקלה
ומעתה מהעהל בדרכ גס על הרכן:
ויעש כלבר נוכ כ' וגוי. ר' ל' ח' ממו (ט' כ') כי
סכתוב יכוין לאגד צבחו כל הרכן דלא
עטם נזרולוכ ולכמתהה הילג עטם הכל לקייס מנות
ז'. ונורמה כי גס שבחו כל מטה יגיד זכריי כ' לנו
ויזכר עס הרכן הילג עס ממכ"ז), וכטורקה מעודה
טלה נצתנוק כדיזוג נגיד חלמאנויות כהמאנויות, כל
מודה סבדורייס כנהלמורייס מפני מטה לנו זולד זקס
צנתנות פפי נחלק מס' ממות כצערה, חס כניין
וב למותpitio כקוזמא שכולא סייח מורה פי כ'
וחיס סבלס חי טולס צנגנו צניעס עליון:

אור כהיר

לפי דרך זו נמה הינה והה. סמ) ומגר כהדר הוא יומו מטה, הילג כהדר יוסו (ח' לח' מטה. ע') פ"י הקדים בכמה וטחמו עא) כי"ל כוונתך, סמיהמר דס יפסכ ליחסים הקשויים דס ספק מזבב כלו למשיט הלה, קנס סיס צו כ' מיעוטים, מינם מכון לבדוט.

אלחנן בטהיר

(טו) ולמ' מיד כתנ"ו, טרכי מימת צי הדרין נ"ח ייקש
סימן, ומון קהקס ליה טיש למלי מות רוחק ממנה, טרכי
יעיתמן גדרס לאנומות הילן ולאן יג' כל עם וגוי כמוהו
לירט ספלסס (רא"ם), וה"כ צלע נטה רק גזמו וכמונו
מס' חמר סכמוכ' ויעס וגוי, לאיגוד שכנעו (ב"ב): סז'
ולב' זכחות היו' ע' מחלה חזות צלע' וגרב' גרב' חנכה

וומש נפיהם מארון, והס כן טה נא
ובני הארץ יקלמו מהם, שכן קלה
המלך כריסטוס יי' כי נשבת למן,
ויל' מיטען, לפ' סדר מעיטר מכם
קלקו שיע ממעיטר הום, והס כן
לזה לנמענס נטהחון קלה, ותנו
הו' מורייס קאטג'ווע נא' יונס פון
לעטן כל עט לא קאנל מראס, וווע
נוודלי טהאץ' קי'ו' היל' ריבוי נטעט
וומס.

(ח) זה יום הביפורים. נקיות טעם
קלק מוסיים, מנטמן טירלה
סבוזס מה גל יין כל עת ממען
הנילג נעמיט הצל הולטה נצט'
אליהו יוס סוח וו וו יוס ביפורים
מסולטה נצט' לנעוזה טיסות ולטאוי
בקף ווות שממה, ועל וו כיוס
גונטוס שטן יין כל עת מילג
זונאים זרבובקה נצט'

אל הקדש. ימך קרו נקלה, דקינה
לו לומר והל' יונע כל עת הָנִ
פְּנֵי הַפְּרִלְמָכָת, וְפֶסֶחָנָה סֹוּס מְקוּסָ
סְקָדָס קָוָה, וְאֶסְכָּן הָלְגָמָל הָלְגָמָל
לְלִבְצָוָת שְׁמָר יְמָם וְשְׁנָה שְׁמָר הַטָּ
כְּכָלָה הָרְכָמָה הָלְיָמָה, וְכַיָּהָה
הָלְגָמָל מוֹזָן עַמּוֹד וְתַמָּר גַּמָּוֹ, וְסַיְעָ
לְיָס כְּהָלְגָמָל מְוֹר וְהָלְגָמָל צָל עַת וְהָלְגָמָל
הָלְגָמָל סְקָדָס, וּפְנֵי סְפָקָה וְהָלְגָמָל
בְּנִיה צָל עַת צָוָס סְלִיפְרוּסָה
סְפָוּרָה לְבָנָה עַמְּמִיס מָה, וְכַמְּה

יום שפנינה הָלֵן יְמִין כֹּלֶן הָלֵן שְׁקָדֵס נְסָס עַת.
וְדוֹדֵין הוּא. שִׁיסְיוֹן סְהִלְרִי מְוֻמָּת קְדָסָה כֹּלֶן יוֹיָה וּסָה, וְלֹא סִיחָה גַּעֲלָה הָלֵן שְׁקָדֵס נְסָס מוּשָׁעָן סָה.

אמְמָה נְחָלָה יוֹסֵף שְׁנַצְבָּחוֹ לְבָא. וּסְוּמָה יוֹסֵף כְּלִיפּוּלִים, סְגָרָה שִׂוּס וְסְמִינָה
הָלֵן נְכָה, נְטוּפוֹה כֹּלֶן נְכָה עַמָּה, סְהִלְרִי שִׁימְוּס שְׁלֵין לוֹ וְרַחֲוָה
לְכָה כֹּלֶן הָלֵן דִּין שִׁיסְיוֹן נְמֹודָרָה הָלֵן יְצָה, וְהַיְכָה פְּסִיעָה סְהִלְרִי יְמִין עַל
כָּלָס נְהָמָר וְלָמָס סְוּזָךְ לוֹמָר הָלֵן שְׁקָדֵס.
ישראל זִבְחוֹ. סְמָן בְּלִילָת סְרָטָם כֹּלֶן נְכָה קְפָה נְטִישָׁה נְמָלֵיכָה,
סְפָמִי יְסָרָה לְנַטוֹו נְכָה בְּרָגְלִיס וְנוֹטָטוֹו נְכָה כֹּלֶן רִיקְנִיס,
כְּלָומָר כֹּלֶן נְכָה רִיקְס, אַקְנָה מְהָרָה וְלֹא יְלָהָה פְּנִי רִיקְס.

א בזאת. בהמל ימום הקְנָה, כיוון שהלֵג נמטוו בצְבָא, מוגן ככלֵג לגּוֹי.

(2) להזוזר נ"ל ב-ה' החווית. סטילן וכל מ"מ ששותה לנפי לפניות, ובס' נ' מוקומו דענינאס לאילן מילוט מטבח לפרטם, קיל' סטילן

הנחות והעחות הרבג

(1) **אוחץ** בבל יבא. מלך הפקיד ימלה, דמי לא ידע שאלתן הפקיד כל מטבח סול, ועוד צהין שהרומה מעלה ומוליך בענין טרייהו סוא, מדלינה סול נספך כי שהטוט סיסמן סכלותי סמסקכט לו צפיחס צבל עם כטמונען, וילזן נברחנונגס סקסו וילמעט צהון מטה.

א **ב** נכל ניג' עת, היל קראות פיז'ו
לכחו נכל עם צלחה, ועם זה יסימ'
המיך לומר שטחע"ס טאטום' הילין
היין סטונ' הילן מלון.

א' אין. כלום לו היה והוא סמיוחת למתה, כי למסה היה קlein קרי לא סודינו וו, הילך סמיוחת הוא לנוין, ומול שניות כלל מנות וו, וירטס מהחין מהמנת וכל עת הילך לנוין לו.

זה לא דין הוא. כלומר כי
לשםיעוט יוכן יומך לפניו

ממש סיוקן למתה, ה'ל' דלנגווי ה'
הפסדר קיימעט מאק' ז' סס גומ'ו-סלה
ו' כמו מה-הן, טה' מה-הן שיט עמיס
הלו' דיזה ווינון לו רצום עס כל זה
ונגנונא סל' נח' נכל' עט, גניו
שאנז'ו-סלא מונעה מסס לאגמלה, להו
דין טה'ו נכל' בז'וווי, וו' 'כ' כוין

תמיימים יזיהו. מימיין כניש
שנלווה לנכ' הַל מְלָא
אהן להברות נזנשו חל' נזנ'

הוּא נָמֵנִים וְנַעֲמָנִים כְּלֹא כְּלֹא
שְׁמוֹ יְיָ זְכָרְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
(ג) אֶבֶן בְּנֵי מִזְמָרִים. עַס סִוִּים סְלָמִים
לְגַם נְגֻבוּ סְלָמִים לְגַם שְׁמוֹ
נְגֻבוּ סְלָמִים לְגַם יְמִין לְגַם
וְאֶתְמוֹ כָּלְלָה, שְׁלָמָה מְיוֹן יְכוֹל לְגַם כָּלְלָה
וְאֶתְמוֹ כָּלְלָה.

אבל מי שמנצ'ה ר' ב' וא' וויתן לו
שכלומר י' כל ג' נ' י' נ' סמוי "

שָׁאַיִן תְּלַחֵץ. כֶּלֶמֶר מַחְלָלָה סְלָל
גּוֹי וְלֹאֵן מְרִין קְרֻלָּה לְגַזְוָסָס
סִימִּי דּוֹכָה מַלְּמָה הַמִּזְבֵּחַ שְׁמַן חַלֵּל, כְּלָל
סָסִיחַ מַעֲשָׂר, וְכֵלָל נְמַעַט מַסָּה מַמְּוֹאָר
הַנְּוֹתָר צְבִוָּה נְהֹזָסָס וְסְכָפִי קְרַבָּה
סָוָה רַיְנִי וְתַיְנוּ מִישָׁוּט וְכֵלָל נְתָנוּת הַמְּלָאָקִים
כְּמוֹ בְּכָלְעִי מוֹמִיס, זְמַפִּי סְהָמִינִיס
פְּנִימָה קְמוּיִין, וּמַסָּה תַּיְנוּ מְרִין נְלָבָן

ומוס נצלה מחרן, והס כן סוס יפה
ו, ובמי שהם יקרחו מהקיס, אך קרכ'ה
הנמר בדרכ'ם יד, י' כי נבנתה תמיין,
כני ולמ' מיטון, לפ' שאםינו מונען
קרכ'ה כיינו ממעטיש חוסם, והס כן
החללו רות לנטענים נטומוק קרכ', והט'
הונמייניט צבאותו גל' יוזה גל' גל'
לטב' נט' כל ט' כל ט' כנמיינ' מומ�, והט'
זונרו' שטחין תיינו גל' ריבוי נרטטה
טומס.

ה' הַלְכָדֶת בְּזֹס עַמָּה.
בְּכָלְלָה יוֹי וְהִ, וְנִמְרָא טֵה גַּעַל הַלְכָדֶת
וְשִׁיעָן סָמָך.

ונטואו נפם סיימי הומר קהילו בכל גן הווי בלא נסח מ"ל וכוכ' (ז) להזוזע ערך כה הבית. סטילול וכל מה שאותה לפני לפניות, וקס' ז' מקומו דבנימוס יכללו הומס מיניהם לפרטם, חיל שמתים

(1) אחיך בבל יבא. מלך מתקין ממלכה, דמי לו ירע טהראן מהווים כל מטבח כוון, ועוד קולין סתומות מעלה ומוריד גענין פלויו פה, מדרינס כוון נאפק כי בטהר טיס מן קרכ'וי צמאנגע לו סטיהה געל עית חמוץ וולבה קרכ'וי גברטונג זאכ'וון פלאשען דומען ממעב

(1) אחיך באלי בואו, ואין
בבל יבוא ואין ד
אלעוזר ודין הוא ומה מי ש
לבוא, מי שלא נצטויה לב
לבוא, תמיימים יוכיחו שנ
ונצטויה לבוא שלא שתוי
מורמים שלא נצטויה לבוא
שתוויין אף כאן המכזואה
אל אהרן, שאין חלמוד
אהיב לרובות

(ח) ואל יבוֹא בְּכָל עַת,
הַקּוֹדֵשׁ, לִרְבּוֹת
רַבִּי אֶלְעֹזֶר וַדִּין הוּא וּמָה
נִצְטוֹה שֶׁלָּא לִבּוֹא, עַל יוֹמָן
דִּין שִׁיצְטוֹה שֶׁלָּא לִבּוֹא,
לִבּוֹא בָּרגְלִים וּנִצְטוֹן לִבּוֹא
בְּבָשָׂר יְמוֹת הַשָּׁנָה שֶׁלָּא נִצְטוֹן
שֶׁלָּא רִיקְנִים, אָף כֹּאן עַ
תְּלִמוד לוֹמֵר אֶל הַקּוֹדֵשׁ
(ט) מִבֵּית לְפָרוּכָת, לְחוֹזְקָה
לְלִבּוֹא בְּכָל עַת,

חצם תחה ונניין וגוי.

אבל מי שנטצטוּה לְבוֹא. וימן לו סמוקס סומ' הַכָּר יְמֻטֵּךְ לְוֹמוֹן,
סְכִינָתֶךָ יָכוֹל לוֹ יְמָמָה יְיָן, וְכֵן גַּס כָּנָן צְבִיהָ לְמַקְדֵּשׁ מַיִּם
קְסָסָה מְלֻוָּה צְלָמָה נְגִמָּה וְמַסְסָה נְגִמָּה קְהִלָּה כָּלָל חֲוֹרָתָם
לְגַם עֲמָלָה.

שאין ת"ז אחיך. כלומר מומחה סליק מלהעטין צנוי מק"ז בסכין
הו' והן גריין קרל נדבוקס וגס ה' נוכן לנמען חומס, וולא
סיטי דורך מלמ' לחין טהין ח', כלומר סליק למדנו דבד' בוחמו' לחין
קסיל מישוט, ונח' לנמען מטה מהו'הס ו', והן עטציז שטח מלחת קרייניס
ט' לנרטם צנו נז'ורס ו' זכפי הק'ז ה' יט'ו', השם מומת סורה שטחין
קסה ריבוי וטינו מישוט ונח' לנרטם ה' צנו טאס בסכין ה' נז'ורס ו' וה'ים
כמו טעלי מומיס, שמפני שטחין צנו'ו' קיטלה, ה'ינט צנו'ו' מניעת
קיטלה סמוניין, ומסק' ה'יו גריין למעטו כי מי סכיניסו בסכין ז' עד

הנחות והעלות הרב"ד

אונקלום

שְׁמוֹת יָד בְּשִׁלְחָה רֵיחַ
לְאַגְּשָׁאָר בְּהֶם עֲדִ-אַחָה: כַּט וּבְנִי
יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בִּיבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיּוֹם
וְהַלְּמִינָם לְהַם חַמָּה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם:
וַיַּוְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִקֶּדֶם מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרָיִם

לכט בוחר

(מ"ל): נח) פ"י ה"ן לומר שהלמ"ד פירושו כמו "בָּנִי", ובירכ"י, כמו (כ"ג-ב') לכל כלו העוף נחצת, וכן (ב' ע"ט) לכל כלו כטמך, ויתדוחס ומיתרוכס לכל כלו בסלע כלומר לוון סרכ' וספלטס כהה כייס בס' ק"ו צל חול פרעה, ס"כ ט"ו דנור מה'ך, והלמ'ת חי'ו כן, שמי' טם רככ' גס פלטס גס חול פרעה, ועוד וכי כי ס' ב' מיני רככ' פלטס למ'ת מגדים מות. ספלטן ביס פלטנו, כדי צללו יתמו'ו ותרחלה^{יב} כס' ס' ח' נול פלטנו פלט'ים מגד ז'ה, כך כס' טולן מגד לח'ר רחוק ממנה פלט'ין מי כי ס' צונטב'ו, גס' ה"ן לומר שהלמ"ד חמוק' פלט'ין ע"ל' זו פינט'ם "ה'ם", וכמו כמ'ים ל'ס מכם'ים צפירוטו סמכ'ים למ' כייס ה'ל פ'יס, ס"כ למה' צינה ס' ס' ס' למ' ג' נ' ג' וגמר ג' למ' ג' ס' ק' ל' ויכקו לרככ' ולפלטס ולכל' חול פרעה, ה'ל' ודו' ה'ן למ' ג' מס'ם כל'ס רק צ' ל' נ' פיטום ולזק'ומ' למ' ה'ל'ן, כל'מר ס'יקון קו'ר'ס קו'ה וא' (רא"ם): נט) נ' זנרטס מ'קמ'ניין, ה' ס'ס'מ'ל'ר'יס סי' ע'ל' צ'פ'ם ב'יס (ק'ודס צ'נ'ל'ה'ו'ומ'ס ה'ל'ך), ג' ז'יס'ר'ה'ל'ס' סי' ע'ל' צ'פ'ם ק'יס ו'זק'ס ר'ו' (וכמו ס'פ'יל'ת ה'ל'ך'ע' ז'ל'), כ' ודו' ס'ס'ס' ק'ו', ומ' ה'ג' י'ע' ו'ה'ג', ומ' נ'פ'ם', וה'ק'יט'ס' צ'ב'יס פ'ל'יט'ם' נ'דר'ן, ס'א'ל'ג' ה'ל' מ'ע'ס צ'ב'יס ק'ק' ס'י', ל'מ'ס' י'ק'פ'ר' נ'ו' וב'כ'מו ד'נ'ר' פ'ס'ו', צ'ו'ד'ע'נו ט'ג'ע' המ'יס נ'פ'ל'ו'ת' ה'ל' ב'ג'נ'ע', ה'ל' ס'מ'יז'ס' ס'ו' צ'פ'ל' צ'ו'ל' נ'ל'תו' מ'ק'ס צ'ב'יס י'ס'ל'ן ס'ס, וזה ה'ק'ג'ה'ה פ'ל'יט', וכדי צ'ל'ל' י'תמו'ו וכו' (מ'ל'), ו'ג'מ' ה'ימ'ל' ט'ה'ל'מ'ת' ה'ל'מו' י'ס'ל'ל'ן ק'ן, וא'ה'ל' צ'ה'מ'רו' ה'מ'ר' ו'ק'ג'ה'ה' נ'ס' פ'ל'ו'ת' ה'ו'מ'ס, ו'ה'כ' פ'ל'ו'ת' ד'נ'ר' ר'כ'נו' צ'ל'ל' י'תמו'ו, צ'ל'ל' י'תמו'

אור החיים

מכתוגנים וולמו כי ממה כיו יודע שנות צו
ישמעט כיס וכו' וכעדי יתהלך נלהו עת
וכמלדים לה ידע ונגענו, מופת זה יסור גנון
דעת זו כי כלנו זינטך וכטיסט חומם ב' סומנו
הלו ועקרו בכתה נאם, וכrollers ב' נטיעים:
ל. ביום (בואה.) פירוט ניוס בכה פיתח
סתועה וה קודס כנס ציון
ממלוכים לה כו צוותים געומן מטה:
רודא וגוי מה על שפת כס. קא נמא כוילך
לכודיעו ערליך מה פיצינע כלע יכו

אור בתייר

וְכֹנֶן, כ' לְסַמֵּר כָּבֵד וְוִינֶר וְכוֹן פְּשִׁיטָה צַנְכָּתָה, לְמַה חֹזֶר לְמַר וְיַכְסָג, ג' מָה וְלֹכֶל חִיל סְפֻרָה, חֵית לוֹ גַּמֵּר וְלֹכֶל חִיל פְּרָעָה, ד'

חוּמָמוֹ פְּנַסְתָּם הַמְּרִיאָה, מָה נְפָקֵל מִינָה לְסַמֵּר כָּחֵל כָּחֵל יוֹחָנִי וְרַכְבָּה לוֹ קוֹדֶס. פְּדָ"ה פְּרוּתָה מִזְמָן יִסְמָך, וּפְסִיְּרָה לְכָל מִיל, וְרַכְבָּה אֶל חִיל פְּלָמָּה. פְּדָ"ה וּגְמָן לוֹ וְמִקְומָיו, עֲנֵי יְסָרָלָן שָׂיחַ כָּבֵד טוֹן לִסְמָך. פְּטָ"ו פְּרִוּתָה גַּם רַק קְשָׁעָה וְלַמָּה יְסָרָלָן, הַלְּגָן גַּם דְּעָוָן וְלַמָּה. פְּגָ"חַ פְּנַסְתָּם גַּם עֲנָוָתָה, חַלְמָס גַּם כָּן נְגַס זְדָעָה סִינְלָוָן יְכָלָן לְטַפְּחָן בְּכָמְגוּנָשָׁים, וְלוֹין כְּלָמָן יִדְעָפָה כ'

אונקלום

" וְאַמְרֵוּ לִפְנֵיכֶם
קָרְבָּם " אֲרֵי אֶת
וְגַאוֹתָה דִילָה הַיִ

חַבָּב גַלְעָד פִיעָסָכ
סְטוּסָי, וְקַן עַסָּכ
זְוָסָפָע כְּבָלָה כ
וְסְפָע " יְהָ ") וְתָלָמָל

שְׁפָחָה נְסָס (כְּמַה יְהָ
עַלְיָה גַלְעָב עַנוּ לְהָ
פְּרָטָה כְּזַחְמָי יְהָ
בְּגָנָה, לְמַרְנוּ שְׂכוּוּ"

לְוַסְבָּע פְּשָׁנוּ, הַכְּלָל
מְכֻלָּמָה רַוְעָה נְחָחָה
חַזָּן מְבָל בְּלָמָה סְפָי
לְנָנוּ וְלוֹיְבָב לְסָנָה
שְׁהָיָה וְקַן מִיָּה, כְּנָנָה
פְּיוֹ כְּיָהָה (כְּמַה יְהָ
שְׁכָנָה*) דְבָרָה סְכוּוּ וְ
לְבָנָה עַכָּה, הַכְּלָל וְ
לְבָבָוּ נְלָבָן סְכוּה:
נְהָהָה תְּהָרָנוּמוּ" וְ
שְׁעָמָה דְבָרָה סְהָי הַ
נְחָמָה כְּהָצָיוּ וְמוֹתָג

שְׁוִיָּה וְשְׁחָאתָה * שְׁהָהָה

רְגִיל הַיּוֹב לְעַשְׂתָּה כְּכָה,
פִי כְּכָל מְוֹהָה שְׁאָלָה
עַל כָּל הַקְּבָחוֹת, וְהָרָגָן

כְּיָהָה כְּמַנְגָּסָה נְגָגָה
כְּבָלָמָה הַיִ זְכוּ לְהָ
יְטִיא לְמָן עַמְיוֹד לְהָ
לְדוֹס וְוַהֲמָר כְּיִהְיָה
לְיְהָמָר זְוָלָה הַיִ חַלְגָּה
גָס לְעַהְדָה וְכָל כְּבָה

צָהָב *) שְׁוִיָּה הַלְּנוּ מִי
נְלָבָן רְנָס וְיְהָמָר, וְקִי

רִימָה שְׁמוֹת יָד טו בְּשַׁלָּח

מִתְעַלְשָׁפָת הַיִם: לֹא וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת יִהְיָה הַפְּדָלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהָה
בְּמִצְרָיִם וַיַּרְא הַעַם אֶת יִהְיָה
וַיַּאֲמִינָה בְּיִהְיָה וּבְמִשָּׁה עַבְדָּו: תְּפָ
טו אָנוּ יִשְׂרָאֵל-מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

רְשָׁיָה

וְוַדְעֵי הַהָרִינוּ (מִכְיָה - פְּסָרִים קִיְיָה): (לִי) אֶת הַדָּק
הַגְּדוֹלָה. הַתְּכַגְוָרָכְגָדוֹלָה* (הַיָּיָק) שְׁעַמָּה וְזַה
כָל כְּכָבְדָה*, וְכָלָזָה נְבוּנָה וְטָלָן עַל לְבָנָה יְהָ, כְּרִי
וְכָלָן לְבָנָה יְהָ מִמְּסָה קִיְיָה*, וְכָמְפָרְדוֹ וְיַהְעַן שְׁלָמָה
חַחָר עַמְּנָן סְדָצָה: (ה) אָנוּ יִשְׂרָאֵל מִשָּׁה. הַיִ שְׁבָרָה
כִּיסָּה* עַלְכָבָנָה שְׁבָרָה סְוִירָה, וְקַן וְיַזְבָּחָה תְּרִיבָה
וְיַדְבָּר יְבָשָׁע, וְקַן (מִה * ח) וְקַוְתָּה יְעָסָה נְתָה פְּרָעָה,
שְׁוִיָּה וְשְׁחָאתָה * שְׁהָהָה * וְהַמְּפָרָה.

לקט בחרור

עד (צָל"ד): ס) הגָס פְּסָוָת הַהָלָן לְפָרָט כְּלָן מִינָה
יְהָ כְּמַמְשָׁוָה מִפְּי בָ' טְעַמִּים, מַלְהָ טָלָן לְלָמָות יְהָ צָל
סְקָבְדָה, וְזְעַנִּית זְהָמָתָה גַמְרָה הַמְּוֹרָע עַסָּה כָ' כְּרִי
צָלָן לְמַתְעָה מִשְׁעָה, מַהְעָן שְׁמָלָה קִמְלָה, וְהַמְּקָנוּן שְׁמָלָה
וְסְקִיף מִן דִילָה מִינָה "גְבוּלָה" מִשְׁעָה נְכָמָתָה, מַהְעָן נְכָמָתָה
וְשְׁלָל פִוְתָה יְהָ צְגָדָלָה כְּפָטָעוּ יְהָ רְכָמָה, וְמַהְעָן
טְכָמָמָה הַכְּלָל עַסָּה כְּפָטָה עַל חִזְמָה "גְבוּלָה" קִפְסָלָה,
וְלְדָצְיָה לְמַה נְיָהָה, הַלְּגָרָה מִלְמָרָה וְלְמַה זְוָה וְלְמַה
סְיָוָה כְּלָל גְדוֹלָה גְדוֹלָה, וְמַה שְׁהָמָר רְכָמָר וְלְמַה עַסָּה כְּפָטָה כְּלָל
כָלָס (ג"א): ס) כָמָו גְדוֹלָה הַוְהָ כְּלָל כְּלָל יְהָ כְּלָל כְּרִי
כְּזָבָה גְעַנִּי כְּמוֹ עַס יְהָ, וְכָבָד הַמְּרָאָה כְּמָה נְזָבָה וְמַסְבָּה
לְךָ מְלָלָה וְזָוִיפָה, וְכָלָן וְדָלָן טָלָן לְטָשָׁוָת וְכָגְלָן דְקָהָה
לְפָנָן עַבְרָן גְמָקוּס סְוָה הַוְהָ בְּמָקוּס סְוָה הַוְהָ בְּמָקוּס
סְמָמָתָה, גָס רְוִיָּן לְמַה דְרָטוּ נְסָס מִמְיָה כְּמָמָתָה וְכְדָמָתָה,
וְכְדָמָתָה, גָס רְוִיָּן לְמַה נְסָס מִמְיָה וְכְדָמָתָה, וְכְדָמָתָה
כְּמַה גְדוֹלָה וְכְדָמָתָה, וְכְדָמָתָה, וְכְדָמָתָה, וְכְדָמָתָה,

אור החרום

סְיָס הַחָרְבָּה כְּטָבָה. וְרַגְוִתָּיו זְלָל מְמוֹר (מְכִילָה)
כְּיָרְחָזְמִיתָהן, וְכְדָוָעָנוּ זְכָר יְהָ מִשְׁמָר מִיְתָהָס,
וְכְעַמָּס כְּדוּזְיָלוּ זְכָס יְהָמָר בְּנָדָס חִים וְכָס
יְהָלָזְיָרָהָל וְחַכְסָס זְכָס, וְלָפִי זְכָס יְהָמָר בְּנָדָס
כְּלָתָהָגָל עַל זְכָרָה וְיְהָלָזְיָרָהָל יְהָמָר בְּנָדָס מְדָרָה^(ג))
שְׁקָיָהָס וְלָבָהָס נְמָמָה עַל סְפָת סְיָס, וְלָפִי זְמִינָה מִתְּ
נְקָרָהָס עַס הַמְּמָר עַל סְפָת סְיָס וְלָפִי עַס חִיצָת
וְוַרְתָּהָס:

לא. וַיַּרְא סְעָם הַמִּלְהָרָה פִי יְהָמָר
כְּרוּמָהָה, הַכְּלָל וְלָמָה כְּעַוְתָּם מִן
זְוָוָה. הַכְּלָל וְלָמָה כְּכָתוֹב לְהַדּוּעָה כְּכָנָתָה בְּמוֹתָגָה^(ד).

אור בחרור

מִתְּעַלְשָׁפָת. בָה) וְכָלָיְלָה רְמָה רְמָה כְּמָמוֹן עַל סְפָת סְיָס, וְהָנִין הַפִּי רְמָה לְהָסָס פְּגָרִיס עַל סְפָת סְיָס, וְמִינָם מִתְּסָס וְלָטָס
סְסָס זְגָגָה. בָטָה) קִיְלָה הַכְּרָמִיס הַגְּנוּיִיס נְסָס וְנְפָלָהָה זְלָהָה וְגַדְלָהָה זְמָהָה, וְלָגָהָה זְמָהָה. צָבָה
פִי נְפָלָהָה פָהָל כְּרָמָהָה וְגַדְלָהָה, וְהָנִין וְיַהְעַמְדָהָה זְמָהָה עַל
נְמָמָה הַיִ זְגָגָה וְמִסְמָמָה הַיִ זְגָגָה. צָבָה) יְהָלָס לְהַלָּס יְהָלָס כְּרוּמָהָה הַיִ זְמָמָה, פְּסָמָל
צָבָה הַיִ זְגָגָה. צָבָה) וְמִסְמָמָה הַיִ זְגָגָה כְּמַה כְּמַה. צָבָה
צָבָה הַיִ זְגָגָה. צָבָה) סְלָקָה זְמָמָה לְמַה דְרָרִיס נְבָגָדִיס כְּלָלָה.

רבי אבא אמר, לא אתקוף לבא פרעה אלא שמא דא לא החזק לב פרעה אלא ש והדבר הזה אמר משה שבאר אמר מה שבח אמר ה', דא מלה ממש אתקופ לביבה וברוחה ממש היוקאה למם ה' שמות ויה' ויה' אה לב פרעה. דהה בכל חכמיה דויליה לא אשכחך רשותה דא שלט בארעא כי בכל הנסיבות שלו לא מצע שחתם זהה שליט הארץ ועל דרא ועל זה אמר, מי ה'. ולבחור אמר ואח' אמר ה' הצדיק: אמר רבוי ווס', ליתר אמר טפי חטאתי לה'. ההוא פומא דעתך ראמבר דא אונטו בה שאוכב זה אמר זה.

דברי חזקיה בפתח ואמר איזוב ט אחת הויא על בן אמרת הי תם ורשׁוּ הוּא מבללה. האי קרא אוקטובה ברוזא דחכמתה פזוק זה העמינו בעור החכמה אחת הויא. מאין אחת הויא, ה'ה'ך שיר ו אחת הויא יונתי חמותי אחת הויא לאומה, ובהאי קודשא בריך הויא דאין דיני לחתה ודראין דיני עיליא בכלא ובזה הקב"ה דן דיני למטה ודן דיני לעללה בכל ובד קודשא בריך הויא אחער דיני וכאשר הקב"ה משורר דיני דאין דיני בהאי בחרדא דן דיני בכחיה והבדין כחיב או בחוב חם ורשׁוּ הוּא מבללה, בגין דאיינן צדקייא מתחפסן בחוביהון הרשעיא בין השדריקות נחבותם בעין הדשיט דבחוב שמואל ב בר ויאמר ה' למלאך המשחות בעם רב וננו וועל דא אמר איזוב מלחה דא ולא אנמר מלחה ולבן אמר איזוב דבר זה, ולא פידיש הרובל, ר' ייסא אמר, אחת הויא דא בנסת ישראל בגולותה דמצרים רבענינה קטל קב"ה במצרים ועבד בהו נוקמן זו כי"ג בגולות מצרים שבגללה ההן יעקב"ה במצרים ועשה בהם גנום חה"ב חם ורשׁוּ הוּא מבללה.

ב' חיה אמר, אוב לא אלקינו אלא בזמנא דנפקו ישראל מנצחדים איזוב לא לך אלא בשעה שישראל יפאו מנצחדים אמר אוב, או כי כל אפייה שווין אם כל החנום שיש שם לרשות הוא מכללה. פרעה אהתקוף בהו בישראל פרעה תקף את ישראל ואנו שר שמוטה מהי ד' אשר אשמע בקולו, ואני לא אהקיפנה בהו ולא עבדינא מידי ואני לא הקפטוי אותך לא עשתו מואומה הם ורשות הוא מכללה. הנה ד' שט הריא את דבר ה' מעברדי פרעה, והה אוב. ר' יהודה אמר, איןון אבני ברדא דהו נחתון אתחככו על ידיו רמשח אלו אבני ברד שהו יזרדים, נמכבו עיי' משה לבחיר עברו נוקמין ביום דיהושע ואח' כ' עשי נקמוה בימי יהושע ולזמןダ דאי, ומניין לאחחא איןון דاشתארו על אדרום ובנותיה ולעתה ל' נתירוט לדוח אלה שנשארו על אדרום ובנותיה. א"ר יוסי היה ד' מיכה ז' בימי צהך מארץ גאלרים ארנו גובלאות.

76 דבר אחר, וירא יִשְׂרָאֵל את הַיּוֹד הַגָּדוֹלָה וְנוּיָה האי קרא לאו רישיה סופיה ולאו סיפיה רישיה פסוק זה איןראשו סופיו ואין סוףו ראש בקדמיה בהחיליה וירא יִשְׂרָאֵל, ובחר ואח"כ ויראו העם את ח'). אלא אמר רבבי יהודה, החזו סבא דנחח עם בניו בגלויה וסביר עלייה נלווה ואעליל לבני נלווה אווזו זקון שרד עט בנזיו ללוות וסביר עלו הנלוות והכינבנוי ללוות חזו מפש חמוא כל איגנו נוקבנוי ובכל גבוראותן דשבב קודשא בריבד סוא

ט

דילוגי המאמר

במצרים הוא מיש ראה כל אל הנקמות וכל הנגורות שעשה הקב"ה במצרים ה"ד וירא ישראל, ישראל ממש.

ואמר רבי יהודה, סליק קודשא בריך הוא להאי סבא ואמר ליה העלה הקב"ה את אותו זקן ואמר לו קום חמץ בניך דנפקון מנו עמא תקייפא קום חמוי גבורון דעבדית בניך במצרים קום ראה בניך היוצאים מחוץ עם חזק, קום ראה הנגורות שעשייה בניל במצרים וחינו דאמר וזה שאמר רבי ישע, בשעה דנטלי ישראל לנחאת בגולחת דמפרים, דחילו ואימחה תקייפא נפל עליו בשעה שנסו ישראל לרוח במלות מצרים, פרח ואמה חוכה נפל עליהם אמר ליה קודשא בריך הוא לייעקב, אמרו את דחיל מהוע אתה פורה, בראשית זו אל חירא מרדחה מצרינה. ממה דבחיב מוה שכחוב אל חירא, משמע דחילו הוה דחיל משמע שהיה פוחר אמר ליה כי לנו נдол אשימך שם. אמר ליה דחילנא די ישיכון בני אני פחד שכא יכלו את בני אמר ליה אנבי אריך מצרינה. אמר ליה לנו דחילנא, דלא אובי לאחכברא בינו אהבתו ולא אחמי פורקנא דרבני וגבוראן דחיבער לדו שור אני פחד שלא אובה להזכיר עם אבוחו ולא אראה בנאולת בינו והנגורות שחשעה להם אמר ליה ואנבי אעלך נס עלה. אעלך, לאתקברא בקבריו אבחתך להזכיר בקבריו אבוחיך נס עלה, למחריו פורקנא דברך גבוראן דאעבד לדחו לאות נאולת בניך והנגורות שאשעה להם והחוא יומא דנפקו ישראל מצרים ואוחז יט שיצאו מצרים סליק ליה קודשא בריך הוא לייעקב ואמר ליה קום חמוי בפורקנא דברך דכמיה חולין וגבוראן עבריד לדו העלה הקב"ה לייעקב ואמר לו קום ראה בנאולת בניך, מהה כהות הנגורות עשייה להם וייעקב הוה תמן ותמא بلا וייעקב היה שם וראה הכל ה"ד וירא ישראל את היד הנדולה.

ר' יצחק אמר מה בא דבריך וויזיאך בפינוי בכהו הנדול מצרים. מי בפינוי, בפינוי דאי יעקב דאייל לבלו תמן שהכניסה כולם שמה רבוי חזקה אמר וויזיאך בפינוי, בפינוי, דאי אברהם דבחיב בראשית זו ויפל אברהם על פינוי. ת"ה. אברהם אמר הלבן מהא שנח יולד וכו'. אמר ליה קודשא בריך הוא, חיך את חמוי במת האבלוסין וכמה חילין דנפקון מתק אחיה חראה במת האבלוסין וכמה חילים יראו מעך בשעתה דנפקון ישראל מצרים, בל אנון שבתין כל אינון רבון, סליק קודשא בריך הוא לאברהם וחמא לנו בשעה שיצאו ישראל מצרים כל אווח שבטים, כל אווח רבבות, העלה הקב"ה את אברהם וראה אותם ה"ד וויזיאך בפינוי. רבי אבא אמר כל הדוח אבחתא אודמנו תמן בכל החוא פורקנא כל האבות נודמנ לשם בבל אווח נאולת ה"ד וויזיאך בפינוי. מי בפינוי, אלין אבחתא אלו האבות. רבוי אל עוז אמר, וויזיאך בפינוי דאי יעקב. בכהו דאי יצחק, הנדול דאי אברהם. א"ר שמון ובן בניניון דאבחתא אודמן פורקנא תדר לישראל וכן בניל האבות מודמן חמדן הנאולה לישראל דבחיב ויקראכו וויבורתי את בריחי יעקוב ואף את בריחי יצחק ואף את בריחי אברהם אוכור והארץ אוכור. אבחתא תרונה בשלמה האבוח מהו והארץ אוכור. אלא לאabalala עמיהן דוד מלכיא אלא לכלל עםם את דוד המלך ואיתו דוחבא באבחתא שהוא מרבה עם האבות ואינון מחריעין פורקנא תדריר ליישראל והם מעדודים תמדר נאולת ליישראל.

וירא ישראל את היד הנדולה אשר עשה ה' במצרים. ובו השחא עשה והוא מתקדמתה דנא את עבדך ובי עבשו עשה הריה היא עשייה פאו ומתקדמת מאוי את היד הנדולה אשר עשה ה'. אלא יד לא אקרי פחות ממהש אצבעאן דן לא נקראת בפהות מהמש אצבעות הנדולות, דבלילן בה חמש אצבעאן אחרנן ואחרקון בריין נדולה שבולות בה חמש אצבעות

נפש

ביפור המאמר

יד יד

וירא ישראל את היד הנדולה ר"ל בקדושים לא נקראת בפהות מהמש אצבעות, והויז חמץ אצבעות של יד טמא שמת אצבעות אחרנותה ה' י"ג. וושאול והא מתקדמת דנא את עבדך והרי מאו ומתקדיד עשה דהיריו בעשרה הפטות ווניה כדי להנוק במצרים ולא נשלמו להבלח המש בחמש

ונזהר וכיו. הנה נזון תעס בזות על שהשכינה נקאת בשם אל וברנה אחר שמלכת השען לכל השולות והתשומות בעפרה ונקיות אילם והשרר מכובא לעיל והוא הכל כבוד וגוו קל בפוק ועבודה הפללה שלוחה כעבודה ומילא ובפט בעסוק התורה מחזות דולך וואר עד נסיך יי"ש ואחרה רואה נס שמשא בעבודת התהלה ועקר כוותה התפללה להמשיך שפע זהותה בכל העלמות מקור שפע החגון ניקוד בתה' מלות א"ס ב"ה, ואשר ה"ל הארכנו ב"ג נתבאמו ריש אמתה יידי נבלג, וכל אלה החותם והמעשים טובים בצעירות והפלין ומכות וככוב שקרוא הויה הזה ה"ה ישלה בלשון אשתי חזרה) הכל להמשכת שפע זהותה שמות פניהו בעולמות ובזכות כל הל נקוא ווגג הנשומות לוזג התהתקן זוג זוג ולזרע פועל המשאה בין עסיק אכילה ושתקה ווילה להמשיך נשמות הצידיקים ושבע העלמות בונפים וגראן וגוו הגופני מכובא כבנקי נהרות אהבת אין כבוני מיר ומג'ינה וזה נשעה על ידי ההעורת הוווגים להוליד ושנות להלבישם בכלים מכלים שנות בכח' מסעה טוב בכל דרכך עשו כרזע לבאים באור שעני העוזה בלב וגש והווג המעללה הן בזונא עלהן בזונא התאה בסורו יסוד ומולכת כמפע אש לוויה ביחס הקופה שלמה בזונא והווגים אקלה במליה בברכת נחנין ובברכת שיש לה שלום ובב"ג מכובך ודרתני ובכוביה איפס והכוב מונה בשם לאילו איללה תל ב"ג וירג'יל, אמגנס בחוזגי אשיל אכילה שייה לוויה שם וגוו גופים ג"כ גאיילה ושותה ברא דזונא עלאת איז"א בסדור אכלו ריט וווגי איש ואשה זוג התהתקן כבשעש גונג ליידר פמלות להוליד ולהמשך נשמות וגופים צדיקים חסידים נס' ב"כ בכלים סכלות נסמות לאין מספר עד כי חROL לסתור שהרי נסכים עד פוגל גוגל להגיו גוזלו של יציר בראשית לידע ולהריע ולחרורע כי איז אפאייל הבורא ויצור ועשה כל בחסוך יי' ויהרומס ותנשא שטו של מטה' הקב"ה וב'ש. ענין הזיווגים והנה לבנו זוג שבולם הנעשה על ידינו

Shadron Shalom Mordecai, 1835-1911

(13)

ספר

תכלת מרדכי

חלק ראשון

על כל חמישה חומשי תורה

כולל

פירושים וחידושים, בהלכה ובאגודה, עד הפשט והדרש, החקירה
והקבלה.

מאთ

הగאון הנודע שר התורה פוסק הדור רבן של ישראל

מן שלום מרדכי הכהן שבדרון צוק"ל
אבד"ק בערזאן

(ובסוף כל חומש עשה לו מטעמים בנו הגאון החוקר והמקובל מוח"ר יצחק הכהן וללה"ה
אבד"ק האצטער ציצים ופרחים בדרך אשר דרך בו אביו הגהמ"ח)

(ספר זה יצא לראשונה בשנת תרע"ג ועוד כמ"פ, וכולם כבר ספו תמו מן השוק)

וכעת יוצא לאור
ע"י מכון "דעת תורה"
פעה"ק ירושת"ץ
תשמ"ו

בעהשי"ת

ספר

הָאָמֵשָׁה

שמות - ויקרא

אמורות טהרות, הידושים יקרים
דברים נחמדים, פירושים וביאורים
יציטים ופחרחים, דברי אגדה והתערות
שבועתיים מזוקקים ביראת ה' ודברי מוסר

אשר דרש דרש מש"ה, מrown עטרת ראשינו,
הганון האדיר הצדיק המפורסם, פאר הדור והדורו,
שר התורה, עמוד החוראה, חסידא ופרישאenkashat

רבי משה צבי ארי" ביך זצוקלה"ה

אבדק"ק מעזיבבו יצ"ז

אלול תש"ע • ברוקלן נו יאודק יצ"ז

ובזה יבואר מה שאמרו
כפלטה) אהרן בב'
בבל יבא, כי מכיוון שם
במדת העוניה יותר
שהעיזה עליו תורה (ו'
משה עניינו מادر מכל ה
האדמה, ואמר הנביא
רכח ושפלו רוח אשכו
שפלו בעניין עצמו זוכו
שכינתו עליו, והוא מ'
ולבן אין משה בבי'
ענותנותו הגדולה ה
שבכינה ולא
ולדרבינו יובן המדרש
מכל מלכי) ו'
ואביהו אמור מלacci ז'
אם כן מה קראת הי'
מעלה השיבנו ה' אליך
אומרים שאמרו שרפי
כבד מלכותו לעולם
של אחר שנוכחו מלאי'
שנדבר ואביהו מתו כי'
וראו את השכינה הק
ראיה, שאלו מלacci ז'
שנugenשו נדב ואביהו
בני ישראל על הים ז'
שראתה שפהה על הי'
יחזקאל (מלימל, פוגה ז'
ז' קל), הלא לא הכננו
לכן.

והшибו שרפי מעלה
אלין, שבעה
על הים שבו בתשובו

זה נצטווה אהרן ואל יבא בכל עת אל
הקודש, שלא יבא להבטח בקדושת
השכינה הקדושה, אלא לאחר שחcin את
עצמם בקדושה ובטהרה, כי אש אוכלת
היא, והאיש שאינו מכין את עצמו
בקדושה אינו זוכה לראות את פנוי
השכינה, אלא אדרבה הוא נשך
מקדושתו יתברך, וכדרך שהיה אצל שמי^ש
בני אהרן שבקרבם לפני ה' וימותנו,
שהתקרבו לפני ה' מבלי שהכינו עצמם
הכהנה ראויה, ולכן וימותנו שנכנטו
בחוטם שני חוטי אש, וזה האש של
עללה שנדרבקו בשכינה שהיא אש
אוכלה. וציווה הכתוב על אהרן שלא
יעשה כמותם, שלא ימות בדרך שמו
בנוי. אלא כי בענן אראה על הכפורת,
שרק בענן שהוא בהסתמך ובהיחבא אראה
על הכפורת, שאין בעניין בשר ודם להבטח
ולראות גדלות הבורא יתברך, וקצתו
תראה וככלו לא תראה.

וחופיף הכתוב ואמר בזאת יבא אהרן
אל הקודש, ודיק הכתוב ואמר
בזאת, ולא אמר באלה, כי באלה כוונתו,
שבדברים האלה הנאמרים בפרשא זו יבא
אהרן אל הקודש, ואמר הכתוב בזאת,
שפירשו שלא רק בדברים אלה הנאמרים
בפרשא יבא אהרן אל הקודש, אלא
בזאת, שכונתו בדברים נספים שאינם
כתבבים להדריא בפרשא, וכמו שדייק
במדרשו (ויקיל פ"ל ו') תיבת 'בזאת' יבא
אהרן, שכון גדול בכניסתו לבית קודש
הקדושים חבילות של מצות יש
בידו הנרמזים בתיבת זאת עיי'ש.

הקדושה, יהיה מקום להתיירא גם בו
שייכשל במדת הגאות, ולכון אל יבא בכל
עת אל הקודש. רק בזאת יבא אהרן אל
הקודש, שיבא קרבן חטא, ויתוודה על
עונוניו, ויטבול מטומאתו ויתקדש, שככל
זה הוא דרך בעלי חשובה, ועל ידי זה
יהא לכו נשרב בקרבו, ויעבוד את בוראו
כדין הצדיקים העובדים את בוראים ולבם
נסבר בקרבם, אז יוכל לבוא אל הקדש.

∞

74 וידבר ה' אל משה אחרי מוות שני
בני אהרן בקרבתם לפניו ה'
וימתו, ויאמר ה' אל משה דבר אל
אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקודש וננו (ט, 6 - 3). יש לבאר האיסור
של בית המקדש שנצטווה בה אהרן
ואל יבא בכל עת אל הקודש וגוי, וגם
מה שהותר לו לבא אל המקדש בקרבן
חטא ובטבילה. בהקדם ביאור מה שיש
לעין בכתביהם אלו דנראת שתלה הכתוב
איסור בבית המקדש במיתthem של נדב
ואביהו, ויש להבין מפני מה תלה איסור
בבית המקדש למיתthem של נדב ואביהו,
והלא איסור בבית המקדש אסור הוא
בפני עצמו, ומה שיוכתו למיתthem של
נדב ואביהו.

ונראת כי אין כל אדם זוכה להחקר
ולהידבק עצמו אל השכינה
הקדושה, כי אש אוכלת הוא (לטיט ז,
כ'), ו록 האדם שמכין עצמו בהכנה הרבה
בקדושה יתרה, בידו לזכות ולהבטח אפס
קצתו גדולתו וקדושתו יתברך. על דבר

שבשימים, ובמקום שבעל תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד (נרטט ל"ז ע"ג). והיינו מושם בגודלה תשובה שגובה עד כסא הכבוד (יום פ"ז ע"ה), ועל ידי התשובה זכו ישראל על הימ לדבר זה באთערותא דלעיל ולא הוציאו הכנה לכך. ולכן דיקא רפואי מעלה השיבו כן, כי באמת נחלקו על זה חז"ל שם במסכת ברכות, אם צדיקים עולמים על מעלהם של בעלי תשובה, או שמא מעלהם של בעלי תשובה גדולה יותר, ו רפואי מעלה ידעו שגדולה תשובה מגעת עד כסא הכבוד.

ויש אומרים שאמרו רפואי מעלה ברון שם כבוד מלכותו לעולם ועד, וככונתם לומר כי מה שזכה ישראל לגילוי שכינה בעת שעמדו על הים, אף שלא היו ראויים לכך לכך, לפי שבעת המכינו את עצם כראוי לכך, שעמדו ישראל על הים היה יעקב אבינו בינהם, כמו שדרשו חז"ל (רלה גז"ק גשלג גג ע"ה, וכן עוד נטע"י פנימט ס' ע"ג ד"ס מה טה נמייס) על הכתוב (סמות י, ה) וירא ישראל את היד הגדולה וגנו, וירא ישראל, ישראל סבא, שהוא אמר ברון שם כבוד מלכותו לעולם ועד (פמיס נ"י ע"ה), והוא לא מת, ולכן בזכותו לא מתו.

וזה שדייך הכתוב ואמר וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה', ולא אמר בקרבתם אל

ובזה יבהיר מה שאמרו חז"ל (מו"ג נרכט פרכט) אהרן בבל יבא ואין משה בכל יבא, כי מכיוון שהוא ריבינו התעלה במדת העונה יותר מכל אדם, כמו שהיעידה עליו תורה (גמגלא יג, ג) והאיש משה עני מאר מכל האדם אשר על פניו האדמה, ואמר הנביא (ימעה ט, ט) ואת דקה ושפלו רוח אשכון, שהאיש שהוא שפל בעיני עצמו זוכה לשירה הקב"ה שכינתו עליו, והוא מתפרק בו יחברך, ולכן אין משה בכל יבא, שמאפת ענותנותו הגדולה הוא יכול להבטח בשכינה ולא ימות.

ולדרבינו יובן המדרש פלייה (סונט נסכל מלל מלכי) בשעה שמתו נדב ואביהו אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה אם כן למה קרצה הים, והшибו רפואי מעלה השיבנו ה' אליך ונשובה וגנו, ויש אומרים שאמרו רפואי מעלה ברון שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ויש לומר שלאחר שנוכחו מלאכי השרת לראות שנدب ואביהו מתו כשהתקרכבו לשכינה וראו את השכינה הקדושה ללא הכנה ראהו, שאלו מלאכי השרת, אם כן שנענשו נדב ואביהו על כן, מדוע וכו' בני ישראל על הים לגילוי שכינה עד שראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל (מלילם, סונט נטע"י סמות טו, ג ד"ס א ק), הלא לא המכינו את עצם כראוי לכך.

והшибו רפואי מעלה ואמרו השיבנו ה' אליך, שבעת שעמדו ישראל על הים שבו בתשובה שלימה לאבינו

שמצינו שמצרים ו (מפלס פ', ז), שהוא ואנשי ארץ כנען ע ראש ובפרצחות י' בהמה בידוע, דתם שעליו אמר נח (כליה היה לאחין, והתנו עבדים שאמרו ח'ז' בהפקירא נחא ל'יה, פ'ו

ולבן אמר הכתוב לא תעשו וכ תעשו, והכוונה בז' אפשר לפירוש, כמו ונטיעה ושאר צרכ' מושרש בטבע הא הכתוב כמעשה א' הינו שלא יעשו ה קיומ גופם כדוגמת ארץ כנען, שעוש' ובשפלות כמו שעושים לקיום ובקדרוי

והוסיפה ואמר בכ' תעשו, ו להגעה לדרגה נעל' יתרה ולעשות או בקדושה וטהרה, ולא תעשו כמו בגנות ו אמר הכתוב א' יהיה בעי'

ונראה שהتورה בא להורות בזה את האדם, שכל המעשים שמוכרה האדם לעשות לצורך קיומו וחיוותו, היה בקדושה, ויהיה ניכר במעשי שהוא מזרע ישראל, ושלא לעשות מעשים אלו בשפלות אנשי ארץ מצרים וכאנשי ארץ כנען. וכך שכתוב הרמב"ן ז"ל על מה שאמרה תורה (לקמן יט, ג) קדושים תהין, שגם המעשיהם שהאדם עשה לצורך קיום גופו וכדי פרנסתו וסיפוקו, לא עשה אלא כפי מה שהוא נדרש לקיום גופו, ולא יהא נבל בראשות התורה עי"ש ואפ' דברים גשמיים שהותורה לעשות, מ"מ יראה האדם לדרוש את עצמו במתור לו, ולעשותו בקדושה וטהרה, ולא אנשי ארץ מצרים וארץ כנען העושים דברים אלה בדרך שפלות.

אמנם כשהאדם פורש את עצמו מדריכי העולם הזה, ועשה מעשין בכוונה רואיה, ומקדש את עצמו בקדושה יתרה גם בדברים המותרים לו, אז יש מקום להתיירא שבאה להתגאות במעשין, על דרך שאמרו חז"ל (סוטה כ"ג ע"ג) יש פורש נקיי, ופירשו שם שנקיי זה המנקיף את רגלו (מכאן צפיפות עקב נעל נחל וקיט מלך רגליי מן סקלין וממן רק מנקוף מוגנשטי הנעים, יט"ז), ועושה כן כדי להראות גדולתו ופרישותו לעין כל, ומתחאה בפרישותו וקדושתו.

וזה שאמר הכתוב כמעשה ארץ מצרים לא עשו וכמעשה ארץ כנען וג'ו, לפי שמעשי ארץ מצרים היו בגנותה, וכן

זו של האבות הקדושים שבהם נאמר (כלומר מ', טו) אשר התחלכו לפני, וביקשו נדב ואביהוא לראות את פני השכינה במדוריגת האבות הקדושים, ולכן וימותו. וזה שאמרו שרפי מעלה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שבעת שעמדו בני ישראל על הים זכו לגילוי שכינה בוצחו ובכחו של יעקב אבינו.

๙๘

(ב) **במעשה ארץ מצרים אשר ישכנתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחוקתיהם לא תלבו (ט, ג).** הנה יש לדיקן כמה דקדוקים. א) הלשון שאמר כמעשה ארץ מצרים וג' ב' כ"ג, והוא לו לומר מעשה ארץ מצרים וג' לא עשו.

(ב) גם יש להבין שלא ביאר הכתוב במא משוניים מעשי מצרים מעשי כנען, מרחילהם הכתוב.

(ג) עוד יש להבין מה הוסיף הכתוב לומר ובחוקותיהם לא תלבו, לאחר שכבר אמר כמעשיהם לא עשו.

(ד) גם יש להבין מדוע אמר הכתוב בלשון זה כמעשה ארץ מצרים וג' וכמעשה ארץ כנען, ולכאורה היה לו לומר כמעשה אנשי ארץ מצרים וג' ואנשי ארץ כנען וג'ו, דהיינו עיקר הכוונה הוא שלא יעשו כמו מעשי אנשי ארץ מצרים וארץ כנען.

טוויל טהראני

ח' ר' חנינא בן חנניין זבר
אגב דאמר האבא בל' זיגיט
שללא ייכנס כה' גז פחים
מייתין הנך עבדרא דמייר
ביבאה פחים אמרתך אפק נבל טו
בן זבר זבר
אתחו בדרכם הלה לא
נימיה למחדע שע שפפה ר' עז
ברורה'ק רומרו לו שילך
לכינון

לְיִקּוֹנִים

בשלישים וסשה עוגן ב-
זאת הקבלה הינה בדת שמי
שלשים וסשה גבון והשלשים
סשה רוחם ואלה קדושים דין
כדי לה שלשים וסשה צדקה
יעש בצד הא שטעה עשר בצד זה
וגם בצד יבשנה שלשים מילן בצד
הרבנן גראן וסשה שלשים מילן בצד
ווארולו נתן ה' כן בלבב ובוכות
ר' חנינא לעשו רצין צדק
שידיע להלך עמה ומ'ש ה' החל
אחריה לאו רוזא שבודאי לא
ההילך ר' י' אחורי איש ואפיילו
אהדרי בטה. ועי' כל המעשה
בתוכחות ס"ב בשינויים.

מתקנות כאותה

בשלהי שנות השיש' וחמש' בו, וביוט צוות צבאות צבאם קול' אל' ג'ל' סמא' מילא. ח' הויה מס' שליח' בו, מחד' ס' צוות' נמלן' ג'לו' לדע' כל' עמי'תו. בוא והשוו'ה. ווי' מני'ה אל' ג'לה' קדר' ל'ג'ר' י'ד'. ד' חמי'ה י'ז' וכוכן' צפ'ל'ה ס' ג'ה'ר' ווי. קם' נס' ר'ש'ות'. נ'ק' ר'ט'ס' מ'ר'ס' ו'נ'ן' לו. ל'ג'ו', פ' כ' ב'ו' ו'ג'ה' פ'ל'ר'ם

זיהושי הרדייל

פָּרָשַׁת בְּרִיאָה

ח' ינואר 2013 | [הנפקה](#) | [המוציא לאור](#)

בכחתת הנחלים טהנויות לבנו ולפנות לקסוטה היה בנה ניאשחק (ויקרא פר' ז) ובגמרא נזכר בשם ר' יונתן קוזי בעיל וראה לא וכונס שם אלא בר' ברבי לבן

זה השער לה, צדיקים יבואו בו

ספר חכמת אדם

כולל כל דין

שלchan ערוך יורה דעתה

מראשיו ועד סוףו, אחד מהמה לא נעדך, גם יבואו בו כל הדינים והלכות
איסור והיתר מספרי האחוריוניס אחת הנה ואחת הנה, והכל בלשון צח וקל
ובפדר נכון, חכו ממחקרים וכלו מחרומים.

וצמוד לו במחתו

ספר

בינת אדם

שם ירחף המחבר ברוח שכלו על פניו ים התלמוד, וישוט בכוכבי נחל הפוסקים
המופרשים לאורכם ולוחבם, לחשוף ממעמקיהם דינין חדשינו והנוצעים מכין
שבכי משכיותיהם, אשר עוד לא שערם הראשונים ולא ידעום האחוריוניס.
חכרם והרכ בגאון מוה אבראהם דאנציג ז"ל מ"ע דווילגא בהמנות מוהריך
יריאן טולך בעמיה ספר חי אדם ונשנת אדם.

ונוטף לו קוונטרט

בית ישראלי

כולל: א) הוספה חרושי דין משוחית אחוריונית. ב) הערות ותיוקנים.
ג) הנחות שואל ונשאל. ד) איסור והיתר מכעל הפ מג' בהוספה רכota.
ה) הלכות שמחות להיד אפרים. ז) ושמות מקצת הפסקים ונינוים וחולותיהם
ונס מפתח לספר בינת אדם

נקט ונאפק מהרב ר' ישראלי אבראהם לערנער אבריך טיראספאל

חלק שני

בעיה ירושלים חוכמי

בורי ח"א כלל

בורי שעריך דרך

כלל ק"ז כלאי

בחיבורו ש"צ

כלל קנייא עד

יד הנר שמליקון כל ז' בביה שמת בו הוא מנהג נכון אבל מה שמעמידין צלחות של מים ומפה הוא מדרבי אמרוי וצריך לבטל מנהג זה;

יד לאחר שנזכר המת יאמרו לך בשלום כן איתא בגמרא וברבנן וככל בו בחב מנהיגים שונים שנופלים על קברו ומנשקין העפר ועל כל פנים חיוב על כל אדם לומר בשןפטו מן המת מה דאיתא בגמרה להדריא לך בשלום וחוננו וחעמדו לגורלו (זה פון מגיר ייק ניכומט פמלויס ערומו ט' פמיאלה משלה נס מהר פנקנו סבמאס סעוו לאנעהו ולען עלי מלטת העם וכל גראז קפם קפם)

אמררו רוז'ל בשם שיום החפורים מכפר כך מיתת צדיקים מכפרת
ונזאת מתחמי באו אטואן גראטן לאפיטון גזורת השם:

ב' ב' אחריו יש לדקוק הרבה (ה) דמשונה פרשה זו מכל הפרשיות שבחורה שכמוב חלה באיזה ייט ואח"כ מה שיקריבו כדייתא בפרשת אמר ובפרשת פנחס כדי לחדש תקידבו וכן כולם וכאן כתוב חלה כל סדר העבודה ובסוף מתוב בחודש השבעי ואיפכא זהו ליה לכטוב בחודש השבעי כ"ז (ט) כיון דסיטים וכפר הכהן אשר ימשח כו' מילא ידעין שהוא דוקא בכחאי גונוא ואמן כן למה תני וכפלו כמה פעמים אהרן ההר ונך זהו ליה לבטוב וירבר כ"ז ואמר כ"ז על הקפורת. בחודש השבעי כ"ז וכפר הכהן כ"ז עד בגין הקרש ואחר כך בזאת יבוא כ"ז כל הפרשה (ג) הא דפליגו בגמרא רבוי ואבר"ש חד אמר איל האמור כאן הוא האמור במוספין בפנחס ואמן כן קשה למה כפל התורה לכטוב כאן היאל יותר משדר המוספין ולא הכוירו כאן (ה) בפסוק והיתה לכם לחקת עולם ואחר כך כתיב עד הפעם והיתה זאת لكم לחקת כ"ז ולמה כפל הפסוק ב' פעמיים (ט) בפרשנה ראשונה לא נאמר והיתה זאת لكم וכברשה ב' כתיב זאת לכם (ט) מה שכתב וייעש כאשר צורה ה' פירוש רשי' כשהגעינו יומם הכהורות עשה, וקשה מי' רבותא שקיים מזות ה'.

ונראhn ליל על פי ששמעתי בשם מהו הגאון החסיד מהר"א שדריך מה שאמרו בגמרא הביאו רשי' על פסקוב ובא אהרן ופירושי' כל הפרשה נאמרה על הסדר חוץ מפסקוק חזון עין ברשי' וקשה וכי לא יכול התורה לסדר הפסוקים כמו שסייעתם רשי' וכו' ורמב"ן דחק בזה. ותירין הוא זיל על פי מדרש ריבכה בפרשה זו פרשה כ"א א"ר יוזן בר סימן צער גדול כו' ואיל בא בכל עת יש עת לשבעה שנים ויש לעת שבעים שנים כו' אמר ליה הקドוש ברוך הוא לא עת לשנה ולא לדי' שנים כדי אלא בכל שעה שהוא רוץ לא ליכנס יוכנס ורק שיכנס בסדר הזה, על כרחך נשמע מהו שודוקא שאור בזמנים גודלים אסורים ליכנס לקדשי קדושים אלא ביום הכהנים אבל אהרן היה מותר ליכנס בכל שעה ושעה ורק שיכנס בסדר העבודה שנאמר בפרשה זו. ולפי זה התורה קדקה בסדר שהרי הטעם שאמרו בגמראDKRIA דובא אהרן הוא שלא כסדר גמורי דה' טבילהות וכו' קדושין לה' ג' ביום הכהנים ואיל בסדר הכתוב לא משכחתו אלא ג' (פין נג'ז') וזה דוקא ביום הכהנים היה הלכה למשה מסניינן דצורך ה' טבילהות אבל כשישראל אהרן לעבד בשאר ימות השנה לא גמורי הלכתא ואם כן באמת אינו אלא ג' ועובד כסדר האמור בפרשה ואם כן הפסוק ובא אהרן נכתוב בסדר ממשום אהרן בשאר ימות השנה ע"כ דברי הגאון ותוודה אמר התה בפיחו ושותפים ישך. והנה מדרש הזה נעלם מבעל ידי משה סוף פרשה תזויה דאיתא שם כך, אהרן הזה נכנס בכל שעה בבית קדרשי קדושים וכותבו שהוא טעוות סופר וציריך לומר בכל יום הכהנים וזה אכן דבראמת אהרן היה לנו רשות ליכנס בכל שעה ולפי זה בפרשה תזויה דכתיב וכפר אהרן את נשנה

צורך לומר דרצונו לומר אהת בשנה מחוויב לכפר. ולפי זה מתוון קושית א' ב' לדלאן לא התחילה בחדש השבעי שהרי פרשה זו נאמרה לאחר והוא מותר ליכנס בכל שעיה. וגם קושית ג' לדלאן כתוב כאן האיל משום אחר בשאר ימות השנה דאו אין מקרים מוספין אלא דוקא ביום הכהנים מכל מקום צריך להקריב האיל. וגם קושית ד' וזה לדלאן לא נכתב והיה ואתם לכט דמשמע דקיי למללה ובאמת מכאן מתחילה פרשה אחרת דעתך בגין היה מדבר באחרון בכל יום וככאן מתחילה ענין אחר דבר חדש הזה חענו ואז וכפר הכהן כר' ואחר כך סיים והיתה זאת לכט רצונו לומר כל סדר העבודה הנامر למללה לחתק עולם. ומה שכח שבת שבתון כו' לחתק עולם עוד הפעם, נראה לי מודרך ליה שבת הוה אמינה דוועניטם רצונו לומר בשאר עניינים חוץ מאכילה שהרי נקרא שבת ולכן כתוב שבת כר' ואפלו הכא ועניהם רצונו לומר אפלו מאכילה. ובזה מושב מה שכחוב בסוף הפרשה ויישר אהרן שכח רשי' להזריע וזריזתו שעשה כן באותיו יומן או לפחות (ונפל) כי לא פקח קוסט את' פ' מטלטט כל מקדס פל' מה פמג' פכ' דל' קיון קל' דל' מזא נפמלה עפנ' כל הצעה רק צויא' אכדי צויל' ר' גי' ער' מהלען לדלאן חן ל' מל' דיא' נטה' ימות פטנא מןן תלמיד לטהר וככס ען פטנאות ועין ספ' דקדק מל' ולפי גראה ל' גל' קפה מידי דר' מוט נטעי

:(3-09 10 000 100 900 100 000 000

**לזהות שנגמר הדפסת הփר בין יה"ב ל'פכוות' לזואת
אסירים מענינו**

קיהלה תומר גלמה שי צנ'ה סבכמ' נעל סבכמ' יונין
דעט סבכמ' מקו' נעללה. וסב' נעלר זא
ינקדים סלטער ר' נכמתו' עמי הילען אין מונדין
נטפחים סבכמ' צונמאל טל מוקום נעל שי דען זא זא

24

Kanevski Ya'akov

ס פ ר

ברכת פרץ

כולל קצט ביאורים בפסוקי התורה ובמדרשי
חוז"ל והם מטודרים על סדר פרשיות התורה

ויה"ר מלפני אביכך שבשמים שוי"ה לתרועל לחק את הלבבות
להתורה"ך ולעבודתו ית"ש

יראת ח' תורה עמרא לער לפ"ק
ובתוכאה זו דשנת תשל"ש באו בס"ד הרבה הוספות חדשות

ועתה יז"ל בעז"ה
במהדורות חדשות
עם תיקונים וסדר חדש

בני ברק

שנת טוב טעם וחתת למדני לפ"ק (תש"ג)

פרשת אחורי מות

76

יונא דף נ"ג ע"א ת"ר ונחן את הקטרת וכ"ז הא אם לא נתן מעלה עשן או שחיסר אחת מסמניה חייב מיתה, ותופיק לו דקה מעיל ביהה ריקנית אר"ש כגון שוגג בבייה והווד בקטרת ר"א אףלו תימא הווד בו ובנו כגן דעתיל שתי הקטרות אחת שלמה ואחת חסורה אביה לא מחייב דהא עיל לה שלמה אנטקטרה מחייב דהא מקטר קטרת חסורה, ובשאג"א סימן ע"א הקי' דاكتרי קשה תיפוק לי דחייב ברוח על הקטרת החסורה ממשום מלאכת הבערה ביה"כ כיון דהך חסורה אין בה מצוי הא亢ב מלאתה הבערה שלא במקום מצוה וכורת חמור ממילה ביד"ש [עיין כ"מ פ"ד מביא"מ ה"ד אי ייכא חומר במיתה ביד"ש מבכרת ובמל"ם שם ובאב"מ ס"י קע"ד בשם הק"א וכחהת אב"מ שם ובמנ"ח בהשמטה למצוות ק"ט והוכחו משבת כ"ה ופסחים ל"ב ויש להוסיף מהולין ד"ל אי וכורות כ"ג ב' כן רשום אצל מכבר] וע"ש בשאג"א מש"כ בוה.

ונראה דkosha זו אפשר לתרץ ע"פ המבוואר במד"ר פרשת אחורי מות פ"א ואל יבוא בכלל עת אל הקודש אורי' בר"ס וכור אמר הקב"ה למשה לא כשם וכמי אלה אלא בכל שעיה שהוא רוצח לבנות רק שיעשה סדר הוה, [עיין בהגנת הרוד"ל ז"ל במדרש שם בשם הגר"א ז"ל דיז אינו אלא לאחרון בלבד ועיין בחכמת אדם בסוף קונטרס מצצת משה בשם הגר"א ז"ל שע"ט מדרש זה מתבאר היטב הא דפסוק ובא אהרן לא נכתב על הסדר וכור דברו מושע אהרן כן שלא ביה"כ הוא על הסדר ממש ע"ש דבריו הנפלאים], ומעתה לק"מ מה שהאג"א ותויפ"ל ממשום מלאכה ביה"כ זה נפק"מ לענינו אהרן שנכנס לפני ולפניהם שלא ביה"כ [וע"פ שאחרון ודאי לא יכנסו שלא בדין עם קטרת חסורה מ"מ התורה כתבה אמיתית ההלכה שיש חייב מיתה במקטר קטרת חסורה כיון שיש אפורה כו' בלא חיוב מיבד"ש או כרת אחר ואחוז"ל אין מזרין אלא למזרזין][*])

לפ' אחורי מות

בפסוק ושמורתם את חוקותי ואת משפטיי אשר יעשה אתם האדים וחי בהם, מהכא לפנין בסוף מכות שלל הוושב ולא עבר עבירה גנותין לו שכר בעשרה מצוה [דהא האי פרשתחא קמירוי באיסורי עריות גם התחלת הפרשה במעשה הארץ מצרים לא תשעו וכמי עיקרו קאי איסורי עריות עי' בפי הרמב"ן ז"ל שם ואהא כתיב אשר יעשה אותם האדים וחרי בהם ללם שnochesh כעשה מצוה] ובגמרה מכותם מבואר דזהו דוקא כשבא דבר עבירה לידי וניצל

[*) בಗליין ספר ברכת פרץ של מרכז ז"ל הוסיף כאן לבאר בסוגנן אחר, ז"ל וע"פ שאהרן ודאי לא יכנסו שלא בדין עם קטורת חסורה מ"מ התורה כתבה אמיתת ההלכה שיש חייב מיתה במקטר קטרת חסורה כיון שע"פ בחירה יש אפשרות למעשה כדו (בלא חיוב מיתה ביד"ש או כרת אחר) חורה היא למדינו פרטיה הדינים ע"פ שלא יבוא למעשה לעולם וכיה'ג אמרין בסנהדרין דף ע"א דבסור"מ לא ה' אלא עתדי להיות ולמה נחבח (משום) דרוש וקבע שכר וכן בית המנוגע לא עתדי להיות מחמת רובי פרטיו ולא שכח' שייהו כולם יתדו ע"ש.

ממנה פ"י דודוקא
ותוא הולוגבר וכו'
ורבינו יונ

עבר עבירה נידוי
יצרו ונמנע מעבי
שנאמר את ה' א'
יצרו שלא חטא
והכוונה שלא תח
פי' כל דבר המו
נתכוונתי וכיו"ב
כלות ולפניו ית'
דענין מצות ירא
וכן ביאר

יותר מיננה של ו'

שתרי עיקרי תקן

יגוע באיסור ור
[הינו מ"ע דרא
וכב"ל, ומצוות ה
להן וכמי ע"ש כ
היסוד המביאו לי
ואולם כס

שמירת התורה
זכין ליראת ה' י'
על הפסוק למען
לידי יראת, ויש
טובות הן רעות
בו וכונדעת, ומכוון
היראה משתרשת
שימים.

והסבה השן

לעשות עוד מצוה
אות ר'] ומכוון ש
יונה ז"ל ובכ"ל כ
עד למצות ירא
עובדת הבורא ית'
הכל שהשער הפ
ע"פ הש"ע בדקד

שיל"ח

ספר

חתם סופר

דרשות

השלם המפואר

CARD SHNI:

סוכות, מגילות קהלה, שמיינ עצרת ושמחת תורה
חנוכה, ח' טבת, שובביים

מדבינו משה סופר זצוק"ל
בעל ש"ת וחידושי "חתם סופר"

יצא לאור במחודורה הראשונה בשנת תרכ"ט מבחריק,
בתוספת צויניט מותג'ץ ומזה'ל, והלחות "שער ירושה"
על ידי הנה"צ רבי יוסף נפתלי שטרן זצ"ל חתנו הג"מ שלמה אלכסנדרי סופר זצ"ל
בן מrown רבי שמואל סופר זצ"ל אבדק"ק קראקה ובעל מכתב סופר
בן מrown רבנו המחבר זצ"ל

וועתה יצוא לאוי במחודורה מושלמת חדשת ומפוארת
על ידי מבחן להציגת ספריות וחקוך בתבי ייד

ע"ש חתמת סופר זצ"ל
עה"ק ירושלים וובב"א

תשע"ה

מחידות נסענץיזי

והחברה העצום לזה הוא ממה הוכח שבסמאנת תורה נאברה עלי אמרו חז"ל בבב"ב (פ"ח בית שני שھטא) ע"ב) דתוכחה שבתוורתה כהנים קילא בן אדם לאכזר ולן חכמתו טובא מתוכחה שבמשנה תורה. והטעם מתוכחה שבתוורתה כתניות לזה מפני זה נאמר על חורבן בית ראשון שלא היה אלא על דברים שבין ישראל למקומם ב"ה, משא"כ תוכחת משנה תורה נאמרה על בית שני, שהיה על דברים שבין אדם לחברו ושנתה חנוך דחמיר (ומא ט' ע"ב), על כן חמיר עונשו, הרי מבואר דעתך קפidea על ואהבת לרעך כמוך.

והנה כמה יבחן חומר תוכחת משנה תורה שבמשנה תורה חמורה שכוללת כל הא"ב ט"ז עד ה' בתש"ק אין ראייה מתחיל בו"ז ומסיים במ"מ, ושבמשנה תורה מתחיל בו"ז ומסיים בה"י, שהוא סדר אבל נסדר בש"ס סוף פרק המוכר את הספינה (כ"ב פ"ח ע"ב). ואכןם כל זה אי אל"ף בבית אמרת, אך אי תש"ק צפ"ס אמרת, אם כן אדרבא שבמשנה תורה קיל דין לאלה אותן א' מוייז ועד ה"י דסמייך לה בהיפוך אותן שבתש"ק. והיינו מה שהתחילה עם הגיר תש"ק, וערער הגיר ואמר אהמול לא אמרת ככה, ע"ש בפנים והקצתתי לך – יותר הדברים רבים מני ואזרדו מרוב ימים.

מראש המשפט בעצמו, רכחיב יעקב וישראל לבוזים, כי כשהתלמיד חכם בכיה הו"ל באילו גם יעקב לבוזים דනחוב כגופו ממש כנ"ל, ולא השיב כן מהמת עונה, על כן אמר מובטחני בו שיוודה הורה בישראל.

 ובענין זה של עונה, אמרתי לפреш הקב"ה קידר מה רוק במה מדליקין אמר חז"ל פרק במתה (שבת ל' ע"ב) לעולם יהא אדם ענוון כהלו עתיק דעתך ט"ז שה רוק פירוש (שבת ל' ע"ב) להברך לא ואל יהיה קפדן כסמائي, ומיתתי על זה עובדא שלשה גרים פידוע. י"ל דהאי דבעי שלימוד כל התורה על רגל אחת, ר"ל שכחוב ולא שבעל פה, כי איך יתכן שהקב"ה קידר כל כך בתרותו ויעיר כונתו. והלל השיב לו כל עיקר תורה הוא מה דעתך ט"ז סני לחברך לא תעיביך, ואידך פירושה, וכיון שאינו אלא פירוש ולא עיקר אין מן התימה שהמפרש לא האריך בפירושו. והנה שזה יותר עיקר הוא מבואר ממה שזכה אהרן לכבודה גדולה יותר מכל גווילי עולם, ומכואר הטעם (מלאכי ב' ו') בשלום ובמושור הלךathi, נמצוא שהוא יסוד יותר מכל המצוות, ונמצא במאה שנאמר לאידך והוזר הקרב יומת אפיקו דוד המלך ע"ה, זה ראייה ותוקף לדברי הראשון שאמר כל התורה מה דעתך ט"ז שנאווי וככו.

א. כמו שבכתב הרמב"ן ויקרא כ"ז ט"ז, דברים כ"ח מ"ב, גם הכהר"ש א' בח"א שם בב"ב הביא כן בשם הזוהר [והוא בזהר החדש כי תנאה צ"ז ע"ב], וע"ע להלן ח"ה ז' אב דרוש א' [ח"ג ע"ח א] ד"ה ועתה. (שער יוסף).

ז הורה
בו שירוה
ביב סיפה
פי עיניהם
פין, אלא
זוב עיניו
שיש לו
חשבלי,
ל שעל
ית, הרי
כוכפת
ז פרק
ז"נ כנ',
שהוא

זורהה ד' יהושע רבqa
הלכה לבזקן אם הא
שי. כי צוין
ז' אם ההלכה אל
האמות, נמצאו רק
הלכה בעלה עונה,
זכות עמד
זדורבר נתן
זדים, ישחה
אחד שיב
היל כן
זיב

ויש לפה צורה, ומדוברים נקנויות כהן וכפיסות כהן זכה
בזה הדרש ממעולם ובכך מושם ذكرם מעתה [ז' יומת
כ"ז ע"ל], ונזכר לנו נהנו לו הכהן פעם אחד כדי שיפרשו
כלום, ובתני' [במאות ל' ז'] בכתיבתו ה'ת בוגנות וקעילונה, ה'כ'
במפני הגנותו למ' כי יוכל לאבדול ט', ולכך בקעיבת ה'ת
בוגנות למ' כי מקניע קמלה, והן זו מיזומות כ"ק, סדר
המגוז פיק במא מליקון [כ"ג ע"ב] מלהן ורגנן גנות כווין
ל' גיטות ח'ה, וחומר לנו מפי דנובות חותה פרק מהלכי זבב,
המן נכהנות כי הכהן לו נקיים בזבב, וכל הפתוחות פועל
להחת כי יוכל לאבדול ובכך נטהר לאבדול, קמ"ל בזבבו
ב' ה'תון בזבב פעם ה'תון למ' זיא מלבשות ה'ת בוגנות
ולכך בקניע קמלה פמאות ז' .

[ואתנה אלה כנויות וגור נקור צנו וצלהן וגור]. ס' פטעויס
יטלהן צפוסוק, וצפרדעין וויל גנד ס' מיע
צגדות קזובות, מה יטלהן ממעיט, ווילגולד להקס מן
שכימים לכוון זי [ויקלה כ' צ'ו] זי צבע לנו ווילגולד מהן
להת כל הפקן [בבגן ט' ו' ט'], זי בכינס מתוך כלויס,

יתעקש אדם לומר שהוא מושכים הפתילות לאחורי הנרות להגיים להעverb, וזה עזש ותחלול ובן"ו.

ט) בתשובה (כ"ז) להג"ר ישרבר דב גולדשטיין זצ"ל (מה"ס ישכר באוהליך ולוקשי העורת לשוו"ת ח"ס) הביא קושית השואול ע"ד אלה, ממתני יומה י"ד ע"א, דכל שבעת הימים הכהן"ג מקטור את הקטורתה ומטיב את הנורות, והרב המשיב והוסיף להק' מגופי' דקרה ובהעלות אהרן את הנורות וגוי' יקטירנה דמשבע דעתיך תרוויזו, ועי' יומא ט"ז רע"א, זצ"ע.

¹²) וְכֵכְ בָּחַתְסָ עֲהַת (לִג' א') דָּה וֹתָה, וְעַשְׂוָשָׁ.

גיא) ולעיל מזה כתיב: המעם כי הבדיל וגוי אתכם מעדת ישראל
 (๑๒)

במלחה ומילא נחיה, ותהי נזילות נחלות הגדל בקיות
סמליגת סיקלה לנוּה פ"ק, וכוכב כוכב כוד מסתורי כזרע
האר מניינו מניינו, ועכ"פ לוי סדרת המכון ומוליס בדרכו
במפה, ולמה יוציא סלפלט סקון נזילה מפה לנזילותה, פפי
סיל' עלה על דעתם כברוח"ש פניו כמנורה נבנין כי כל אלה
שניזכר כי טס' מפה צילנה, וה'ל הן מסרתו לבני'ות
ברניות נגד קהילתיש, (צמיה של נזילו כוכב נזיל וגזול)
מפה צויס ומיל נצלת נחלות), ונגיאו זצחו כל המכון

זו זהה מעהה כמנורה וגוי. וזה פלט צלך רמו ומוסך
לבמנורה רמו על כהוּהה, דחוּהה מוח, וכglmוד
כהוּהה וב לגוּהה ליטו צבב ויר שצלוֹי מהיר הור כהוּהה
(כמו שגולות וrangle כמנורה כיו ווּתְהַס למעלה מל סייך)
ע"י עסק נב, וכפְּלִפְּלִי וכוּוֹת קָזְוָה ותוּוּוָה כס
מכנויות צבב נוֹם ופרקייפ, והן כהוּהה מהקונימת הלה
כמ' בממיהו מעתו טלית, וכן סייל דרוכב כל הוהה פה צמלה
היה כל גור. וזה צהמאל כהן וזה מעהה כמנורה, סיינו כת"ה,
פונים מוקהה אז צום ול נקוטו פינסב, עד ונכח צוֹן
בכשוויה [גורייח], ובין סכגיט כדר נפלל נטעות נוֹס
אפלחים סיינו עד פרחה, מוקהה, וכמלהה הדר כלהה כ'
הה ממה דהו נחט נס הכל ומוט נס שאהן כן עשה הָ
כמנורה ו/or.

7. כן עתה מות במנורה. ופיירטז'י לאנויות שצפו כל הרכן צלח
סיבת. ומזרן ציהול מובץ זה צח לאו, ולמה כי לו נמות.
ויש פלך לה'ז'ל [הנומל] רכניות כו' דונקן נגד כהמגש
בכל ומיינו נולות סוחה נויריך ^{ונוסט} פלייט זקיין על
הרכן צלח יטהמיין דהרכן נויריך למוכב, וטוכומו שביין כל כמה
בנה פבז' צהרצ'ג נס' קאנז יטלהן הנט' נויריך מל' הרכן,
דערמוד הרכן בענין צזום הרכן, מיבוז וברלען נס' ידען זא' מעד

ג) חסר כאן, וצורך להוסיף לפני תיבת זו : ומ"מ לא עשה אהרן כהבנתו, אלא מול בני המנורה העלה נורמותיה, וזהו למאידך וכבר.

⁵ ע"ע חת"ס עה"ת ל"ג ב' ד"ה וזה (הא').

(ח) דברי מרדן יובנו ע"פ מ"ש בשווית או"ח ס"י קפ"ז ד"ה וחנולע"ד, שכתב שם וויל': "...והשתא למאי צפון ודרומ ההו מונחים ונזכר אמרצעי היה נור המערבי, וממננו היה מדליקים ע"י פתילות ארוכות. שפיר משחחת ליה [ע"י פתילות ארוכות], שהדרי כל היפות פנו אליו, אלא אי מורה ומעבר היה מונחים ע"י היישו למזרחי הוא המערבי, וממננו היה מדליקים, איך אפשר בזאת להול האמצעי ולא